

Vores ansatte kan se de produkter, de er med til at fremstille, på hylderne i det lokale supermarked. Det betyder alverden

Ciderværkstedet i Svaneke producerer økologisk cider og saft. Arbejdet sker med udstrakt hensyn til de ansatte, der er psykisk sårbare og handicappede

15/2011

22. JULI

ISSN 0105-5399

AnsvarshavendeForbundsformand
Benny Andersen**Redaktion**Jens Nielsen (redaktør), jni@sl.dk
Kurt Ladefoged, kl@sl.dk
Lone Marie Pedersen, lmp@sl.dk
Maria Rørbæk, mrk@sl.dk
Steven Leweson (layout), stl@sl.dk

Læserindlæg, artikler og anmeldelser er ikke nødvendigvis udtryk for redaktionens eller organisationens mening. Redaktionen påtager sig intet ansvar for uopfordret indsendt stof.

Alle artikler fra Socialpædagogen tilbage til 1999 kan findes på www.socialpaedagogen.dk/arkiv**Adresse**Socialpædagogen
Brolæggerstræde 9
1211 København K
Tlf. 7248 6000. Fax 7248 6001
Åbningstid: mandag-onsdag 9-15,
torsdag 9-17, fredag 9-13
redaktionen@sl.dk
www.socialpaedagogen.dk**Læserbreve og kronikker**

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises. Kronikker bringes efter en redaktionel vurdering og må højst fylde 8.000 anslag. Læserbreve og kronikker, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet. Indlæg sendes til redaktionen@sl.dk

AnnoncesalgDG Media as
St. Kongensgade 72
1264 København K
Tlf. 7027 1155. Fax 7027 1156
epost@dgmedia.dk
www.dgmedia.dk**Kommende deadlines**

Deadline for læserbreve og stillingsannoncer til 16/11, der udkommer den 5. august, er mandag den 25. juli kl. 12. Deadline for stillingsannoncer til 17/11 er den 8. august kl. 12. For tekstsideannoncer er deadline til 17/11 onsdag den 3. august.

Redaktionen af 15/11 er afsluttet den 14.07.2011

AbonnementAbonnementspris 2011:
895,00 kr. inkl. moms (26 numre)
Løssalg: 40,00 kr. + porto**Oplag**41.606 i perioden
01.07.09-30.06.10**Tryk og produktion**

Datagraf Auning AS

Forsidefoto

Berit Hvassum

Medlem af
Danske
Specialmedier

KOMMENTAR

Når man ind imellem hører borgmestre tale for øget brug af tvangsmedicinering og tvangsfiksering for at spare penge, så burde man måske bede dem om at se 'Dean – enkeltmandsprojektet'

Måske er det dyrt – men det duer

Af Marie Sonne
Forbunds næstformand

FOTO: RICKY JOHN MOLLOY

For nylig havde jeg en stor filmoplevelse, som jeg har lyst til at dele med jer – ja, faktisk med alle, jeg kan få i tale. For det handler om en meget vigtig film. Filmen hedder 'Dean – enkeltmandsprojektet' og er noget af en historie. Den handler om 23-årige Dean, der er udviklingshæmmet, har ADHD og tourettes syndrom. Siden Dean var 19, har han været indlagt mange gange på psykiatriske afdelinger. I lange perioder har han været fastspændt og stærkt medicineret, fordi han bliver psykotisk og kan blive meget voldelig.

Men for to år siden flyttede han ind i sit eget specialbyggede hus i botilbuddet Rønnegård. I den periode, han har boet her, har han fået det mærkbart bedre. Han får mindre medicin, han har færre angstanfald og antallet af voldelige episoder er faldet drastisk. Vi ser de socialpædagoger og psykologer, der omgiver ham og hjælper med at holde hans dag på sporet. Filmen giver et sjældent indblik i en verden, som de færreste kender. For et øjeblik får vi mulighed for at komme tæt på et menneske med udfordringer i livet, og se hans reaktioner og mønstre.

'Dean – enkeltmandsprojektet' er på den måde ikke bare en film om en konkret ung mand, som har fået et bedre og mere værdigt liv ved at få et ordentligt tilbud. Det er også en film om, at det faktisk giver mening at skrue højt specialiserede tilbud sammen til mennesker, der af den ene eller anden grund kræver fuld mandsopdækning. Initiativtageren til filmen fortæller her i bladet, at opskriften på den succes er, at der både er skabt gode menneskelige rammer for Dean og et godt og sundt arbejdsmiljø for medarbejderne.

For mig at se, er en af de helt store gevinster ved filmen, at den så tydeligt viser, hvad en stærk og kvalificeret faglighed kan gøre af forskel. Jeg håber meget, at den film vil blive set af mange. For den kan være et meget væsentligt input i den diskussion, der længe har kørt, om det rimelige eller urimelige i økonomien i enkeltmandsprojekterne. Filmen om Dean og de mennesker, der omgiver ham og som har flyttet ham fra en stærkt medicineret og ind imellem udadreaerende og voldelig person til en mere rolig og glad ung mand, er et utroligt stærkt og kvalificeret indspil i den debat. Ja, det koster penge. Men det virker – det kan man jo se. Så mit håb er, at filmen kan være med til at nuancere debatten.

Og så er det, at jeg tænker: Når man ind imellem hører borgmestre tale for øget brug af tvangsmedicinering og tvangsfiksering for at spare penge, så burde man måske bede dem om at se 'Dean – enkeltmandsprojektet'. For filmen viser jo præcis essensen af socialpædagogisk arbejde. Filmen viser bedre end tusind ord, at vi kan gøre en forskel.

Læs artiklerne om og anmeldelsen af 'Dean – enkeltmandsprojektet' i Socialpædagogen nr. 14/2011.

INDHOLD

FOTO: BERT CHRISTINE HVASSUM

04

04 ET RIGTIGT JOB

Det er lækre og eksklusive produkter, der kommer fra Ciderværkstedet på Bornholm. Og de bliver fremstillet på den mest inklusive måde. De ansatte er psykisk sårbare og handicappede, og det er lykkedes stedet at kombinere udstrakte hensyn til de ansatte med en god økonomi

04 Socialt udsatte laver eksklusiv cider**08 PERSONLIGT OG PROFESSIONELT**

Rikke Hemicke bruger sin personlighed i sit arbejde med kriseramte familier på Ellengården i Aarhus – det er det rigtige, men det er kompliceret, siger hun. I en serie artikler sætter Socialpædagogen skarpt på, hvilke overvejelser, der ligger bag den måde at arbejde på og nogle af de udfordringer, der ligger i at arbejde med sin personlighed i sit professionelle arbejde – og på de gevinster, man får ud af det som socialpædagog – og som menneske

08 De er ikke hinandens modsætninger**12 TEATER**

I et halvt år har 11 voksne udviklingshæmmede sammen med tre socialpædagoger og en studerende fra Vasac i Slagelse udtænkt en teaterforestilling. Og tilskuerne – 8.b fra Antvorskov Skolen – kunne sagtens nikke genkendende til temaet og drage paralleller til deres eget liv. Kærligheden har fået sin egen installation med røde hjerter på snor og en ønskebrønd, man skal kaste mønter i og ønske – hvis man tør

12 Hvis de møder Louise i dag, så hilser de

16

FOTO: JESPER LAMBERG

16 GLOBALE STEMMER

Det er stor mangel på bo- og aktivitetstilbud til voksne handicappede i den flamske del af Belgien. Bo- og aktivitetscentret WZV Rozemarijn er ved at opføre 20 nye boliger, men det er hårdt arbejde, for i Flandern skal de sociale tilbud selv skaffe 40 procent af pengene til nybyggeri. Og det har fået Rozemarijn til at tage kreative metoder i brug – metoder, der både involverer det lokale erhvervsliv og rockstjernen Nick Cave

16 Belgisk kamp for flere pladser**19 ARBEJDSMILJØ**

Flere rammes af vold på jobbet

20 BØGER**21 TV-DOKUMENTAR**

Herkules er gået konkurs

21 ARBEJDSKADER

Forsikringen bruger skjulte optagelser

22 FERIETID

Hold så ferie, når du gør det!

23 UDVIKLINGSHÆMMEDE

Skal ikke betale personalets løn

24 SYNSPUNKT

Kommunerne svigter opgaven

ET RIGTIGT JOB

Socialt udsatte laver eksklusiv cider

Det her er alvor. Det er ikke bare et værested, hvor man laver bordskånere til moster Hanne. Vi har deadlines. Vores ansatte kan se de produkter, de er med til at fremstille, på hylderne i det lokale supermarked. Det betyder alverden

Bertil Ekstrøm, projektleder

Ciderværkstedet i Svaneke på Bornholm er et kommunalt beskæftigelsesprojekt for psykisk sårbare og handicappede, der producerer eksklusiv økologisk cider. Produktionen sker under stor hensyntagen til den enkelte, og medarbejderne er ikke alle lige stabile. Alligevel tjener virksomheden penge

Af Anette Kjær Jørgensen, redaktionen@sl.dk
Foto: Berit Christine Hvassum

Med en lang grøn vandslange spuler 'Bimmer' cementgulvet. Selv om det ikke lige er æblesæson, skal der alligevel være pænt og rent, synes han. 'Bimmer' hedder egentlig Bent Mikkelsen – men når selv kommunen skriver 'Bimmer' på brevene, kan det være svært at huske, griner han.

Han er ansat med løntilskud på det kommunale beskæftigelsesprojekt Ciderværkstedet på havnen i Svaneke. En skøn arbejdsplads, mener han. Og det ikke alene, fordi han hver dag kan nyde udsigten over Østersøen, men også fordi han laver noget meningsfuldt og har dejlige kollegaer.

Så 'Bimmer' er oplagt og skynder sig at slukke for vandet og hilse på, før han beredvilligt viser rundt.

Den overdimensionerede æblepresser, hvor mellem 250 og 350 ton økologiske æbler til efteråret vil blive mast og saften presset ud. De hvidkalkede vægge i rummet med plastiktankene. 25 styks hver med 1.800 liter æblecider og midt på

gulvet endeløse kasser af cider og forskellige safte stablet oven på hinanden, klar til at blive læsset og kørt ud til kunderne.

– Her er nøjagtig 700.000 flasker. En gang om måneden skal de tælles, og jeg gjorde det forleden, fortæller 'Bimmer' og peger på de mange grønne kasser.

Socialt udsatte

'Bimmer' er blot én af en medarbejderstab på 38, der inkluderer fire socialpædagoger, et antal fleksjobbere, folk i skånejob, nogen med løntilskud, andre på sygedagpenge og andre igen er i et afklaringsforløb fra Jobcenter Bornholm. Bornholms Mosteri består af Ciderværkstedet på Svaneke havn og et par kilometer uden for byen ligger gården, hvor der dyrkes økologiske grønsager, avles bier, slynges honning, og så er der den nyplantede økologiske æbleplantage.

Bornholms Mosteri begyndte som et kommunalt projekt for psykisk sårbare i 2006 med en bevilling over to år på 2,8 millioner kroner fra EU's Socialfond. Men kimen blev lagt allerede i 2003 med det kommunale beskæftigelsesprojekt Bivognen, hvor der produceredes bier og honning samt udstyr til biavl.

– Problemet med biavl er de lange vintre, hvor alt ligger stille, siger projektleder Bertil Ekstrøm. Imens kunne vi så gå og se på alle de æbler, der bare lå og rådnede på jorden, og vi tænkte, hvorfor ikke udnytte dem. Det blev begyndelsen til ciderprojektet. Lige bortset fra at vores cider og safte er økologiske, og det ikke er til at opdrive økologiske æbler på øen, så æblerne må vi hente andre steder fra.

'Bimmer' har arbejdet på Ciderværkstedet i halvandet år, hele tiden med løntilskud. Han er lidt af en guldklump at have gående, en tusind-

kunstner, uddannet smed og så er han vildt interesseret i elektronik. Men han har også sejlet langfart, passet strudse på en bornholmstrudsefarm, været opvasker på Bornholmstrafikken og pelset mink på en minkfarm. Det sidste gør han stadig tre måneder om vinteren.

– Det var min ekskæreste, som fik mig herhen. Hun arbejder her, og hun sagde til mig, at det var et godt sted at være, og hvorfor jeg ikke spurgte Bertil, om jeg kunne arbejde her. Så i stedet for bare at sidde derhjemme og glo og være på dagpenge, var jeg til jobsamtale og blev ansat. Jeg syntes, det virkede interessant, og det er en fantastisk arbejdsplads.

– Og så snakker jeg som et vandfald, så hvis der kommer nye, snakker jeg med dem, i stedet for at de skal gå hen i en krog. Det eneste forvirrende kan være, hvor mange der møder op om morgenen. Kommer der to, eller kommer der ti? Det ved man aldrig.

Selv kører han på arbejde på sin knallert, men de fleste andre bliver hentet på bopælen.

Henter borgerne

– Vi kommer ikke og hiver folk ud af sengene. Det vil være at overskride grænser, men typisk er der et mødested, hvor borgerne møder op, lyder det fra projektleder Morten Hansen. Vi har mange svage, psykisk syge, som bare ikke har ressourcer til at sidde i en bus i en hel time. Mennesker, som lider af social angst. De ville aldrig komme, hvis de

først skulle med bussen. Dertil kommer praktiske og trafikale problemer. Busforbindelserne her på øen er ikke lige gode overalt.

– Det her sted skal være en læring. At det er normalt at gå på arbejde og være ude blandt andre mennesker. Hvis du kommer ud i festligt lag, og folk så spørger: 'Nå, hvad laver du så?' Er svaret så bare, 'jamen, jeg er førtidspensionist og for øvrigt også psykisk syg', så er det som om samtalen stopper med det samme. Kan du derimod komme og sige, 'jeg arbejder på Ciderværkstedet i Svaneke', så kan man altid snakke arbejde, mener Morten.

En anden målsætning er at bryde den sociale isolation, komme ud blandt andre mennesker, få et ansvar.

– Det her er alvor. Det er ikke bare et værested, hvor man laver bordskånere til møster Hanne. Vi har deadlines. Vores ansatte kan se de produkter, de er med til at fremstille, på hylderne i det lokale supermarked. Det betyder alverden, siger Bertil Ekstrøm.

Nok er der skarpe deadlines, men samtidig er det borgere, som kan være yderst ømfindtlige for stress, og de skal have den ro og omsorg, de har brug for. 38-årige Brian Bager er en af dem. Han har diagnosen skizofreni, og han er i øjeblikket i et to måneders afklaringsforløb på gårdens træværksted, hvor han snedkerer bistader sammen.

– Jeg skærer i træ og borer huller og kommer hver dag fra klokken otte til elleve. De snakker

HELE LIVET Vi støtter op, så livet fungerer for den enkelte. Så fungerer arbejdspladsen også bedre. Og ja, indimellem fylder vores arbejde hele livet – i virkeligheden er vi nok lidt småsindssyge, mener Bertil Ekstrøm (tv), der her står sammen den anden projektleder, Morten Hansen.

FREMMØDE Jeg syntes, det er en fantastisk arbejdsplads. Det eneste forvirrende kan være, hvor mange der møder op om morgenen. Kommer der to, eller kommer der ti? Det ved man aldrig, siger Bent 'Bimmer' Mikkelsen, der er uddannet smed, har sejlet langfart, passet strudse, været opvasker og pelset mink.

allerede om pension, og så kan jeg måske få et skånejob her. Jeg synes, det er et meget godt sted. Arbejdet betyder ikke så meget, det er mere det med at komme ud blandt andre mennesker, i stedet for at sidde isoleret derhjemme. Jeg kommer på andre tanker, når jeg er her.

Brian sidder i en gammel campingvogn og fortæller. Om sygdommen, der kom snigende, da han var omkring de 20, om arbejdet som buschauffør og taxachauffør, indtil stemmerne blev så vedholdende, at han måtte stoppe, og så om at være i arbejdsprøvning på Bornholms Mosteri.

– Her er der ingen, som stresser mig, og jeg kan tage alle de pauser, jeg vil, siger han og smiler lidt forsigtigt, tager lighteren og tænder en cigaret.

Balancegang

Morten og Bertil bruger meget tid på planlægning ud fra en nøje balancegang. Det nytter ikke at sige, nu kommer der ti lastbiler med 25 ton æbler på hver, der skal mostes.

– Vi lægger bestillingerne på den dato og på den dato, så vi kan sige, at på mandag kommer der så og så mange æbler. Når de ansatte så er færdige, spørger de altid, hvornår den næste por-

tion kommer. Sådan kører det. Vi sørger for, at der er arbejde, men siger ikke noget om, hvor meget arbejde der er. På den måde skåner vi folk, siger Bertil. Det er en konstant balancegang. De ansatte vil gerne have forudsigelighed og vide, hvad de skal stå op til i morgen og resten af ugen, men det skal heller ikke blive uoverskueligt.

Indimellem sker det, at der må arbejdes en weekend for at få færdiggjort en stor ordre – op til jul for eksempel er der travlhed.

– Vi siger ikke til Christian, at nu skal han komme i weekenden. Vi siger, hvis han kan, må han meget gerne komme. Og så er vi opmærksomme på hans signaler: Virker han stresset, siger vi til ham, at nu må han gerne tage hjem, fortæller Morten.

I år ventes salget fra Ciderværkstedet at runde en million flasker, og man kunne sagtens sælge langt mere ved for eksempel at lave en aftale med en stor fødevarer kæde. Men dels er der problemet med en ustabil arbejdskraft, og dels ville det gå ud over produkternes eksklusivitet, hvis de kunne købes i for eksempel Netto, mener Morten.

– Vores løntilskudsansatte er grundstammen. De er rimeligt stabile, og vi har rigtig mange supergode medarbejdere. Men da vi ikke kan regne med, at alle møder op, tilrettelægger vi arbejdet sådan, at der altid er overkapacitet. Vi har også et større spild end andre virksomheder – æbler, der når at rådne og må smides ud.

Tjener penge

Som ansat socialpædagog på Bornholms Æblemosteri indebærer arbejdet også andet end det at få en arbejdsplads til at køre og tjene penge. Det er hele livet, der skal fungere for borgerne og pædagogerne hjælper, hvis en skal flytte eller der er et psykolog- eller psykiaterbesøg.

– Vi støtter op, så livet fungerer for den enkelte. Så fungerer arbejdspladsen også bedre. Og ja, indimellem fylder vores arbejde hele livet – i virkeligheden er vi nok lidt småsindssyge, mener Bertil. Morten nikker:

Ægte cider

I 2009 – det første år for produktion – blev der solgt 30.000 flasker. I 2010 lå salget på 300.000 flasker, og i år regner man med at komme op på over en million. De økologiske æbler kommer fra Fyn, Fejø og Lolland, og cidere laves i fire forskellige varianter, æblemost i tre varianter og fem forskellige slags økologiske saft. Produkterne er ikke blot sukkervand med lidt smagsstoffer. Cideren indeholder 82,7 procent æble, mens andre industrielt fremstillede cidere blot indeholder 15 procent æble. Cideren gærer i store tanke i mindst et år og tappes først på flasker, når projektleder Bertil Ekstrøm har sagt god for den.

OMSORG Det er hyggeligt at arbejde her. Man møder mange og får en stor forståelse for syge mennesker. Vi har et godt kammeratskab og prøver at give hinanden omsorg, i hvert fald os piger, siger Bodil Steenberg, der i fire år har været ansat på Ciderværkstedet med løntilskud.

– Det, som trækker, er, at vi gerne vil skabe arbejdspladser for sindslidende og handicappede. Det er det, som driver os.

Bertil har tidligere arbejdet på et træværksted for sindslidende.

– Folk kunne lige så godt blive hjemme. Det var egentlig lige meget, om de kom. Der var ikke brug for dem, og der var ikke brug for det, de lavede. Det var et rent hobbyværksted. Her er der brug for din arbejdskraft, når du møder om morgenen. Motivationen bliver større. Vi har en kvinde, som plejer at være indlagt på psykiatrisk afdeling meget af tiden og gerne i flere måneder ad gangen. Siden hun kom her, har hun ikke været indlagt en eneste gang.

Bodil Steenberg har taget cyklen og er kørt de to kilometer fra gården ned til Ciderværkstedet i Svaneke. Hun skal ned og gøre rent.

– Så siger jeg til Morten eller Bertil. Tror I ikke snart, der trænger til at blive gjort rent. De siger, jeg er så god til at tage tingene af mig selv. Det er godt med arbejde, og det er også ros til mine forældre. De har altid sagt, at man skal arbejde.

Bodil er ansat med løntilskud, og det har hun nu været i fire år. Hun kommer tre dage om ugen i seks timer hver gang. Hun er psykisk syg, men synes det er gået godt den sidste tid.

– Jeg tager toiletterne hver morgen og så er jeg i haven, fortæller hun. Det er hyggeligt at arbejde her. Man møder mange og får en stor forståelse for syge mennesker. Vi har et godt kammeratskab og prøver at give hinanden omsorg, i hvert fald os piger.

– Det er godt at have et arbejde, så kan jeg også vise mine børn, hvad det vil sige at have et arbejde. Man skal bare selv sige fra, hvis det bliver for meget. Sørg for at vise, hvor ens grænser går.

Fremtiden

Det er Morten, som har forretningstalentet. Ham som sørger for at skaffe nye kunder og forhandle aftaler hjem.

– Ciderværkstedet har været tilknyttet Fødevarerprojekt Bornholm, og lige nu har vi en erhvervs-konsulent fra Væksthus Hovedstaden tilknyttet. Jo, vi har fundet ud af, hvad fem øre betyder. At fem øre er rigtig mange penge, når man skal drive en professionel virksomhed, siger Morten.

Og fremtiden?

Det har været oppe at vende, om Ciderværkstedet skal være en privat virksomhed, men det håber de to socialpædagoger ikke.

– Det ser ud til, at vi kan blive i kommunalt regi, og det er vi glade for. Frem for alt ønsker vi ikke at blive købt af en privat person, som blot ønsker at tjene penge. Vores mål er at skaffe så mange arbejdspladser på Bornholm som muligt for socialt udsatte, flere i skånejob og med løntilskud, gerne 20 personer mere, siger Morten Hansen. ■

PERSONLIGT OG PROFESSIONELT

De er ikke hinandens modsætninger

Der er stor forskel på vores livsbetingelser, vi er gået helt forskellige veje i vores liv, og vi er ikke to veninder, der sidder og snakker. Jeg er bevidst om, at jeg ikke er den centrale i samtalen. Det er beboeren, som har et behov og skal have noget ud af det

På Bostedet Ellengården i Aarhus diskuterer medarbejderne ofte, hvor meget eller hvor lidt de skal bruge deres person og privatliv i relationsarbejdet med hjemløse og kriseramte familier. Socialpædagog Rikke Hemicke er en af dem, der arbejder med den professionelle personlighed – det er rigtigt at arbejde på den måde, men det er svært at opstille faste regler for, hvordan man gør i praksis, siger hun

Af Iben Baadsgaard Al-Khalil, redaktionen@sl.dk
Foto: Søren Kjeldgaard

Holdningerne er meget forskellige, når medarbejderne på Bostedet Ellengården i Aarhus, et opholdssted for akut hjemløse familier, diskuterer grænserne mellem det professionelle og det personlige. De svinger lige fra på den ene side at alt privat skal holdes ude – alt andet er uprofessionelt, til på den anden side at det styrker relationen og beboerne får et større udbytte af deres ophold, når medarbejderne bevidst bruger sine personlige erfaringer og oplevelser professionelt.

En af medarbejderne er 35-årige Rikke Hemicke, socialpædagog og cand.pæd.psyk. Hun ind-

drager ofte sig selv og sine erfaringer fra sit eget liv som katalysator for samtaler med beboerne på Ellengården.

– Jeg er meget bevidst om de tre p'er: professionel, personlig, privat – og hvornår jeg skifter mellem de tre områder. Jeg bliver aldrig privat med en beboer, siger hun.

– Men omvendt er jeg meget åben og bruger gerne mit eget liv og erfaringer, når det er naturligt.

For eksempel kan hun finde på at fortælle om sine to børn i en samtale om søskenderivalisering. Ved at tage udgangspunkt i erfaringer fra sit eget liv i stedet for teoretisk viden om børns udvikling får hun en mere ligeværdig og almindelig samtale.

– Det giver et fælles udgangspunkt. Vi er to mennesker, der sidder her og kender de samme problemer. Men der er stor forskel på vores livsbetingelser, vi er gået helt forskellige veje i vores liv, og vi er ikke to veninder, der sidder og snakker. Jeg er bevidst om, at jeg ikke er den centrale i samtalen. Det er beboeren, som har et behov og skal have noget ud af det, siger hun.

Bostedet Ellengården er et forsorgstilbud for familier og unge kvinder uden børn. Familierne – mange enlige forældre – er akut hjemløse og får husly nogle måneder, mens de får hjælp til at løse deres boligproblem. Familierne bor i ti små akuttejligheder seks til ni måneder, og nogle flytter derefter ud i en af bostedets 11 botræningslejligheder, hvor de kan bo op til to år. Tidligere var beboerne primært kriseramte på grund af deres boligsituation. I dag er der oftere tale om sam-

Det er altafgørende, at man er opmærksom på sine egne temaer og sårbarheder i sit eget liv, som kan dukke op til overfladen af den andens historie. Det kan for eksempel være skilsmisser, skuffede, sårede følelser over forældre eller venner, der forsvandt, da tingene blev svære

mensatte problemer med sindslidelser, misbrug og fattigdomsproblemer.

På rette tid og sted

Selv om Rikke Hemicke er en varm fortæller for den professionelle personlighed, har hun svært ved at opstille regler for, hvornår det er relevant, og hvor det slet ikke dur at inddrage personlige erfaringer.

– Det er svært at indkredse, hvad det er, som udløser det skifte i samtalen – hvornår jeg mener, mine personlige erfaringer ikke længere er relevant. Hvornår jeg begynder at finde andre veje til at undersøge, om beboeren har et problemområde netop her. For eksempel kan et spørgsmål om, hvad jeg skal lave i weekenden, blive indgang til en samtale om, at beboeren har svært ved at få weekenderne til at gå på en god måde, siger hun.

I en anden sammenhæng og med en anden bruger vil hun måske bare fortælle om sine planer for weekenden. Det handler om lynhurtigt at analysere, hvordan hun bedst og mest autentisk støtter beboeren, og om spørgsmålet egentlig

dækker over et problemområde, som han bevidst eller ubevidst søger hjælp til at løse.

– Der er umiddelbart ikke stor forskel på mig og vores beboere bortset fra, at de er hjemløse for en periode. Hvornår er vi to kvinder på 35 år, der har født to børn? Og hvornår er jeg socialpædagogen, der går nogle andre veje – ikke har valgt at starte et misbrug og søger hjælp, hvis jeg får det psykisk dårligt, siger Rikke Hemicke.

Egne sårbarheder

På Ellengården er respekten for familiernes privatliv i højsæde, og for Rikke Hemicke er det vigtigt at skabe en hjemlig atmosfære og hjælpe beboerne til så normalt et liv som muligt. Derfor kræver det fingerspidsfølelser og bevidste overvejelser at finde ud af, hvornår det er behov for en ekspert og hvornår, der er behov for et medmenneske.

– Den asymmetriske magtrelation mellem beboere og medarbejdere gør, at vores ord i visse situationer vægter mest. Vi skal kunne veksle fra almindelig hyggesnak og til en bekymring for et barns trivsel, hvor samtalen bliver instruerende, eller vi skriver en underretning til kommunen, siger hun.

Ansvar for samværet ligger altid hos den professionelle hjælper – pædagogen. Det er aldrig et fælles ansvar, som det er i private venskabelige relationer, hvor man skiftes til at fortælle og begge får et udbytte af samtalen. I den professionelle personlige relation fortæller begge parter måske på skift, men det er altid beboeren, der har ejerskabet over problemet og det er ham eller hende, der skal have et udbytte af samtalen.

– Det er altafgørende, at man er opmærksom på sine egne temaer og sårbarheder i sit eget liv, som kan dukke op til overfladen af den andens historie. Det kan for eksempel være skilsmisser, skuffede, sårede følelser over forældre eller venner, der forsvandt, da tingene blev svære, siger Rikke Hemicke.

Personlig/professionel

Når socialpædagoger taler faglighed, taler de normalt om for eksempel indsatsformer, relationsarbejde og kontraktliggørelse af faget. Men man kan ikke levere socialpædagogik uden at bruge sig selv, og nogen gør det mere end andre – de bruger helt bevidst deres private personlighed og privatliv professionelt.

Socialpædagogen beskriver i fem artikler i de kommende numre, hvilke overvejelse der ligger bag den måde at arbejde på og nogle af de udfordringer og gevinster, man får som socialpædagog – og som menneske.

Dette er den første artikel i serien.

– Ellers risikerer man at bringe sit eget ureflekterede, sårbare og ubearbejdede materiale frem i samtalen. Det er en uhensigtsmæssig sammenblanding.

Når man bruger sin person og sine egne livserfaringer i arbejdet, kræver det en form for dobbelt bevidsthed, hvor pædagogen hele tiden har en faglig refleksion kørende i baghovedet, så man ved, hvornår der skal skiftes position.

Personlig vinding

– Fisk lægger ikke mærke til, at de svømmer rundt i vand. Mennesker lægger ikke mærke til, at de er viklet ind i relationer hele tiden. Jeg gør en dyd ud af at gøre relationerne tydelige. Det er den måde, jeg er professionel på, siger hun.

– Jeg kan indgå i en relation, som jeg har ansvaret for. Beboeren kan tosse rundt i manegen, som det passer ham og får relevante tilbagemeldinger fra mig. Hvis han vælger at brænde mig af fire gange, betyder det ikke, at vi er uvenner og aldrig kan tale sammen igen. Det ville det betyde ude i det virkelige liv, og det har de oplevet mange gange.

Beboerne får en unik mulighed for at øve sig i en mere konstruktiv måde at være sammen med andre mennesker på, end de har haft erfaring med før.

– Ellengården bliver et helle, hvor der er sat parentes om nogle måder at gribe livet an på, mens de øver sig i nye måder at gøre det på. Og i virkeligheden får jeg jo også 30 timer om ugen til at øve mig i relationer, siger hun.

Selvom samværet med beboerne ikke er for Rikke Hemicks skyld, er det måske alligevel netop den personlige gevinst, der giver hende så meget glæde og tilfredshed i arbejdet.

– Det er et paradoks, at det er så vigtigt ikke at bringe det private med på arbejde – og så er det alligevel det, jeg får ud af det personligt, som er guleroden ved arbejdet, siger hun. ■

Fisk lægger ikke mærke til, at de svømmer rundt i vand. Mennesker lægger ikke mærke til, at de er viklet ind i relationer hele tiden. Jeg gør en dyd ud af at gøre relationerne tydelige. Det er den måde, jeg er professionel på

TEATER

Hvis de møder Louise i dag, så hilser de

Slik og kærester var i fokus, da pædagoger og udviklingshæmmede inviterede 8.b indenfor til teater, installationskunst og dans

Af Bille Sterll, redaktionen@sl.dk

Foto: Hanne Loop

En pige skrider skingert i mørket. Noget knaser og knuses under vores fødder, og læn-gere fremme kan vi skimte en skikkelse med vildt, rødt hår og en rød og sort maske med horn i panden. Edderkoppespind lyser violet i mørket, en politisirenes blå blink flænses rummet og høj musik pumper løs. Ud af mørket springer endnu en skikkelse. Han har kasketten omvendt på og vifter med en pistol.

Det, der knaser under vores fødder, viser sig at være cornflakes. Fyren med pistolen hedder Lasse, og bag djævlemasken finder vi Louise. Lasse og Louise er begge medarbejdere i Kulturhuset under VASAC Slagelse. Og på vej ind i mørket er 8.b fra Antvorskov Skole, som er kommet for at se teater.

Men her står ingen stole på rad og række i den store teatersal, hvor scenen ligger skjult bag et sort tæppe. I stedet lyser fire hvide havepavilloner op i den dunkle sal.

I et halvt år har 11 voksne udviklingshæmmede sammen med tre pædagoger og en studerende udtænkt og opført dagens forestilling, der kredser om temaet 'Hvad kan jeg li', og hvad gør mig glad.'

– Jeg forventer, at de unge går ind i det og kan nikke genkendende til nogle ting og drage en parallel til sig selv. Jeg håber, de får en aha-oplevelse,

så de tænker okay, de mennesker formår at lave et rigtig godt stykke arbejde og har nogle gode tanker og indhold i livet, siger pædagog Morten Olsen.

De hvide havepavilloner rummer fire installationer, som viser det bedste i medarbejdernes verden: Slik, kærlighed, musik og velvære. Men før 8.b kan nå frem til alt det gode, skal de sluses gennem det godes modsætning: alt det, som gør os bange. Og der er her, vi møder Lasse og Louise blandt dødningshoveder med lysende øjne, edderkopper og pige-hvin.

'Ensomhed og svigt,' står der skrevet henover et spejl med store hvide bogstaver, som gløder i det ultraviolette lys. Ensomhed er nemlig det værste, Louise ved:

– Ensomhed, det er når man ikke har nogen venner. Så bliver man svigtet, siger Louise Olsen.

Søde sager og Birthe Kjær

Inde i den store sal er stemningen lys og munter. Plysningviner og skildpadder fra Toms hænger ned fra loftet i slik-installationen. Lyserøde og hvide skumfiduser hænger på lange snore sammen ved vingummissutter og chokofanter. Gulvet er dækket af popcorn, som knaser under fødderne.

'Tør du slå' spørger skiltet på den hvide papirvæg, som dækker hele den ene side. Men det er der ikke rigtig nogen fra 8.b, der tør. Et par af pigerne tjatter forsigtigt til papirer som om de er bange for, hvad der gemmer sig bag ved.

– Slå nu til. Går I ikke i 8. klasse? lokker en af pædagogerne. Og endelig tør en af drengene slå til. Bag papiret gemmer sig en reol, og på hylderne ligger der – ikke noget farligt, men et marcipanbrød. Nu slår pigerne sig også løs.

To drenge stiller sig op foran et stort tv i nabopavillonen. Discokuglen lyner i loftet, Elvis vrider hofterne i 3D på væggen, og på tv-skærmen kan drengene se sig selv danse. På gulvet står en lille strandstol. Birthe Kjær, I love you, står der på ryglænet.

Pludselig lyder der et brag, og det sorte tæppe foran scenen bliver trukket fra. Her har alle medarbejderne siddet og ventet, og nu synger de af fuld hals, mens confetti daler ned fra loftet:

‘Vi skåler for vores venner og dem som vi kender, og dem som vi kender, dem skåler vi for.’

Sangen glider over i høj og dansevenlig technopop, og mens medarbejderne danser rundt på scenen, stiller 8.b sig op og klapper i takt:

– Hvor er de søde, siger en af pigerne.

– Jeg bliver helt glad af det her.

Tog kameraet med hjem

Som et led i teaterprojektet har medarbejderne haft kamera med hjem på bostederne og taget billeder af det, som gør dem glade. De har også klippet billeder ud af blade og kataloger og lavet collager med alt det skønne i livet: Kærester, venner, forældre, kæledyr, Grøn Tuborg, søde heste, Mator Mix, Rasmus Klump på video og en tøjpapergøje på en pind.

De har tegnet og malet og samlet sprogløster, som er skrevet ned på fine postkort med malerier, som man kan tage med hjem fra udstillingen. Og alle har været med, fortæller Christina Vidal og Maria Suhr, der begge er pædagoger på VASAC.

– Vi fandt frem til, at fest og højt musik gør os glade. Så vi har arbejdet med performing arts – teater og installation, hvor vi er fælles om de ting, vi godt kan lide, siger Christina Vidal.

Anja vil gerne sige noget. Anja fortæller, at hendes mor gør hende glad. Og også at være med til at danse på scenen. Anja bruger tegn til tale, og Christina og Maria oversætter for 8.b, mens Anja peger på fotografierne hjemmefra.

– Vi har med mennesker at gøre, som ikke altid kan udtrykke sig verbalt. Mange af vores medarbejdere er måske tre-fire år gamle i en voksen krop. Så når de skal fortælle, hvad de godt kan lide, gør de det med kropssprog og ved at pege på billeder, forklarer Maria Suhr for 8.b.

Louise Olsen er forelsket i Dinnis

Amalie og Josephine fra 8.b slår sig ned i lænestolen i velvære-installationen og giver hinanden massage i hovedbunden. Stearinlys sender krydrede, søde dufte ind over pigerne. Gulvet er

DELTAGELSE De unge er lidt forsigtige i starten. Men de tør hurtigt op, og snart springer de op på scenen og danser med. Alle medarbejderne har indspillet lyde af deres egne kys, som gæsterne lytter til i hovedtelefoner.

Jeg forventer, at de unge går ind i det og kan nikke genkendende til nogle ting og drage en parallel til sig selv. Jeg håber, de får en aha-oplevelse, så de tænker okay, de mennesker formår at lave et rigtig godt stykke arbejde og har nogle gode tanker og indhold i livet

Morten Olsen, pædagog

Det bedste er kæreste-installationen, hvor man kan høre kyssene. De kys fuldender det lidt mere. Og så er det sødt, at Louise tør skrive, at hun er forelsket i Dinnis

Josephine Rasmussen, 8.b, Antvorskov Skole

en sandstrand med skaller og havfrue, og cremer med honningduft står stillet frem på et lille bord.

– Skal vi også se rigtig teater? spørger Amalie.

– Det her er teater. Det hele er en oplevelse, det er teater også, forklarer hendes lærer.

Kærligheden har fået sin egen installation med røde hjertes på snor og en ønskebrønd, man kan kaste mønter i og ønske – hvis man tør. Et stort billede med 34 trutmunde klar til kys fylder væggen. På et søm hænger et par blå hovedtelefoner, så man kan lytte til alle kyssene.

'Louise Olsen er forelsket i Dinnis', forkynder et billede af rødt hjerte med en pil igennem. Især pigerne i 8.b studerer nysgerrigt kæresteinstallationen og billederne på væggen.

– Der er en, der hedder Louise, som godt kan lide en, der hedder Dinnis.

– Åh, hvor er det sødt.

– Jeg får helt lyst til at finde ud af, hvem Louise og Dinnis er. Er de her?

Og det er Louise. Pigerne slår ring om hende og bombarderer hende med spørgsmål.

– Dinnis er min kæreste, fortæller Louise Olsen stolt.

– Mellem onsdag og torsdag drømmer jeg om kærlighed. De andre dage drømmer jeg om Dinnis, for han er i mit hjerte.

– Det er godt, at du er glad for ham, siger Josephine.

Josephine og Amalie beundrer billedet af Louise og Dinnis, som Louise har malet.

– Det er mig, og det er Dinnis, siger hun og peger.

– Det er godt lavet, man bliver helt glad, siger Amalie.

– Louise har Downs syndrom. Hun har snart 20 års jubilæum her, forklarer Maria Suhr.

De har kærester ligesom os

Hverken Josephine eller Amalie kender nogen, som er udviklingshæmmede. Udover at gå forbi på gaden, har de aldrig før mødt et menneske, som har et psykisk handicap.

– Det bedste er kæreste-installationen, hvor man kan høre kyssene. De kys fuldender det lidt mere. Og så er det sødt, at Louise tør skrive, at hun er forelsket i Dinnis, mener Josephine Rasmussen, 14 år.

– Det er godt, at man kan se, hvordan de har det. Normalt tænker man, at de nok ikke kan så meget. Jeg tror, man undervurderer dem. Når jeg så ser det her, tror jeg på, at de kan meget mere. De sidder ikke bare og kikker, de kan også lave noget. Og ligesom os har de kærester og spiller playstation og får massage, siger hun.

Installationerne og de mange små detaljer kommer bag på pigerne, der troede, de skulle ind og sidde på en stol og se en teaterforestilling.

VASAC Slagelse

Hos VASAC hedder det medarbejdere, ikke brugere. VASAC står for Virksomhed, Aktivitet, Socialt, Arbejdsmarked, Center og beskæftigere cirka 500 medarbejdere, som ikke kan få job på almindelige vilkår. Personalegruppen tæller cirka 185 personer: ædagoger, håndværkere, grafikere, medhjælpere, HK'ere, socialrådgivere, jobkonsulenter, lægekonsulent med flere. VASAC er en del af Slagelse Kommunes afdeling for Handicap og Socialpsykiatri.

– Det er en rigtig fed ide. Man får et helt andet blik på, hvordan de er. Mange af os tænker nok, at de ikke kan noget. Jeg havde slet ikke troet, det ville være sådan her.

– Jeg blev lidt forskrækket i starten, fordi vi kom ind i et lille mørkt rum med høj lyd. Men så kom vi her ud og så de sjove citater og al den kærlighed, siger Amalie Hansen, 15 år.

Har du været lidt bange for folk, som var psykisk handicappede?

– Ja, nemlig. Men det er jeg ikke nu. De er rigtig søde. Vi tænker måske ikke på, at de har følelser og tanker lige som os. Så det er en god oplevelse, mener hun.

– Har I mod på en fællesdans?, spørger Maria Suhr og sætter technopoppen på igen.

– Jaaaaah, lyder det fra 8.b. Og mens klassen holdt sig på gulvet under den første dans, springer fire af pigerne nu op på scenen og danser med.

Teater har en etisk grænse

Undervejs i processen med forestillingen har pædagoger og medarbejder skullet finde svar på mange spørgsmål.

– Vi brugte flere måneder på at blive enige om, hvad vi skulle og hvordan, fortæller Maria Suhr.

– Er medarbejderne nu med? Forstår de, hvad det handler om, og hvordan gør vi det synligt for publikum? spørger Christina Vidal.

Og det føler både Maria og Christina er lykkedes.

– Alle har set billederne igen og igen. Anja sad og svælgede i kyslydene i tre kvarter. Og hun sad en hel dag og trak slik på snor uden at spise et stykke, fortæller Christina Vidal.

Pædagogerne har især kredset om den etiske grænse:

– Der er en grænse for teater. Hvornår udstiller vi dem og hvornår er det medarbejdernes eget udtryk, siger Christina Vidal.

– På et tidspunkt talte vi om, at de skulle sidde inde i installationen, men det ville blive for meget udstilling, siger Maria Suhr.

– Målet var at åbne døre og bygge bro mellem to verdener, som ser anderledes ud, men hvor alle har følelser og tanker. Og det mål nåede vi i høj grad. Det var fint at se, hvordan de blødte op. Der var også en dreng, som fik en lang snak om Brittas kørestol. Han var meget optaget af, at den har katastrofeblink. Man kunne mærke, at det var rart at komme herind, siger Christina Vidal og tilføjer:

– Og hvis de møder Louise på gaden i dag, så hilser de. ■

NYSGERRIGHED 'Louise Olsen er forelsket i Dinnis', fortæller det knaldrøde hjerte med pilen igennem. Det giver pigerne fra 8.b lyst til at finde ud af mere om Louise. Josephine og Amalie når også at teste dimsens til hovedbundsmassage i velværestationen.

GLOBALE STEMME

Belgisk kamp for flere pladser

Det belgiske bo- og aktivitetscenter WZV Rozemarijn udvider med 20 nye pladser. Men stedet skal selv skaffe en del af finansieringen, og i jagten på midler har institutionen taget utraditionelle metoder i brug. Kreativ fundraising er et af midlerne i et land, hvor rigtig mange voksne handicappede står uden et passende botilbud

Af Ota Tiefenböck, redaktionen@sl.dk
Foto: Yann Verbeken

Der fattes pladser i Flandern, den flamsktalende del af Belgien. Mange handicappede står i øjeblikket uden et botilbud eller plads på en af regionens handicaptilbud. At bygge nye tilbud koster penge, og det er ikke altid nemt at skaffe dem. Tilbuddet skal nemlig selv skaffe 40 procent af det samlede byggebudget.

Det har dog ikke forhindret bo- og aktivitets-tilbuddet WZV Rozemarijn i Keerbergen i at kaste sig ud i nybyggeri. Her er håndværkere i øjeblikket i gang med at opføre et nyt hus, som vil betyde 20 nye boliger. Pengene til byggeriet har Rozemarijn taget kreative midler i brug, og det har vist sig at være den helt rette satsning.

– Det offentlige betaler 60 procent af udgifterne, vi skal selv skaffe de resterende 40 procent. Det kræver naturligvis en stor arbejdsindsats fra vores side. Blandt andet deltagelse i forskellige weekend- og aftenarrangementer og en del opsøgende arbejde hos de lokale virksomheder, fortæller forstander Koen Dries.

Op så har stedet altså taget alternative metoder i brug for at samle penge ind:

– Vi har blandt andet benyttet os af, at vi ligger i nærheden af den største rockfestival i Belgien,

Rock Werchter. De sidste to år har vi spurgt musikere, der optræder her, om de vil male billeder til støtte for vores institution. Billederne bliver udbudt på en auktion, når festivalen er slut og indbringer en betydelig sum penge.

– Den første gang, i 2009, var det lidt svært at komme i kontakt med musikerne, men det lykkedes til sidst, og de fleste af dem var positive og med på vores idé. Vi fik blandt andet Nick Cave, Katy Perry, Chris Martin og Till Lindeman til at male billeder og donere dem til os. I 2010, hvor mange af de optrædende og arrangørerne kendte os, gik det langt nemmere, siger Koen Dries.

De 40 procent af byggebudgettet, stedet selv skal skaffe, svarer til en million euro. Det er et stort beløb, men pengene viste sig at være lettere at skaffe, end Koen Dries til at begynde med frygtede.

– Vi kontaktede de fleste lokale virksomheder og organisationer, forklarede dem vores behov og situation og opfordrede dem til at donere penge til os samt at arrangere begivenheder og arrangementer, hvis overskud går til vores institution. Generelt er alle meget positive og mange virksomheder donerer store beløb til os. Flere af dem har endda givet tilsagn om en fast årlig støtte, fortæller Koen Dries.

WZV Rozemarijn har på nuværende tidspunkt skaffet 600.000 euro og er godt på vej til at rejse de sidste penge.

– Flere nye virksomheder har givet tilsagn om støtte, så vi er optimistiske og regner med at overholde tidsplanen ved byggeriet, siger Koen Dries.

Ekstra arbejde

Men ét er pengene – det er også meget tidskrævende at gennemføre projektet. Institutionens nye bygning udvider institutionens pladser med næsten 50 procent, og det betyder en del praktisk arbejde, som giver Koen Dries sved på panden allerede nu.

– For mit vedkommende betyder det en arbejdsuge på 50 timer, siger Koen Dries.

Mange bor hos deres forældre, ofte under dårlige betingelser.

Unge handicappede har ofte ingen andre muligheder end at blive i børneinstitutioner, som er uegnet til handicappede.

Ældre handicappede ender ofte i fængsler, på psykiatriske anstalter eller på almindelige plejehjem

Koen Dries, forstander, WZV Rozemarijn

En normal arbejdsuge i Belgien er på 38 timer, og Koen Dries får hverken løn eller ferie for de arbejdstimer, han arbejder ekstra hver uge, men det mener Koen Dries er i orden. Han vil gerne ofre noget af sin fritid for bedre betingelser for landets handicappede og for den institution, han har været leder for i mange år.

– Det er mit job at drive vores institution og min pligt at gøre det så godt som overhovedet muligt. Vores nye bygning er mit ansvar og noget, vi alle brændende ønsker, så jeg vil gerne give lidt ekstra. Mange ledere på det private arbejdsmarked arbejder mange timer ekstra hver uge. De bliver som regel betalt for det. Det gør vi ikke, men det er meget normalt i vores fag. De fleste af mine lederkollegaer arbejder mere end de får penge for, fortæller Koen Dries og understreger, at han ikke forventer det samme af sine medarbejdere.

– Mine medarbejdere arbejder ikke gratis – de får afspadsering eller ferie for hver en time, de arbejder ekstra.

Og arbejdes skal der:

– I den kommende tid får vi enormt travlt. Det nye hus åbner til januar, og det betyder, at vi skal ansætte i alt 20 nye medarbejdere. Vi stiller store krav til vores socialpædagogiske personale og skal finde folk med de helt rette kvalifikationer. Andre faggrupper, som eksempelvis køkkenpersonale er en mangelvare i Belgien, så det bliver på alle måder en stor udfordring, siger Koen Dries – og nyt personale er jo ikke er den eneste udfordring, der venter:

– Vi skal også visitere nye beboere. Det er vigtigt for vores socialpædagogiske arbejde, at beboerne kan fungere sammen i grupper, derfor er det nødvendigt, at vi selv visiterer, siger han.

Mangel på pladser

Men det bliver næppe noget problem at finde nye beboere: Mangel på botilbud til handicappede har været et stort problem i Flandern i mange år.

Ifølge de seneste opgørelser fra 1. januar i år, står 20.774 belgiske handicappede – både børn og

BOLIGMANGEL Der er et voldsomt behov for nye handicapboliger i Flandern. Omkring 10.000 venter akut på bolig. Mange bor hos deres forældre, ofte under dårlige betingelser, og ældre handicappede ender ofte i fængsler, på psykiatriske anstalter eller på almindelige plejehjem, fortæller Koen Dries, forstander på WZV Rozemarijn i Keerbergen, nordøst for Bruxelles.

voksne – uden en passende bo eller aktivitetstilbud, og omkring 10.000 af dem har et akut behov for en plads.

De 20 nye pladser i WZV Rozemarijn er derfor som en dråbe i havet, og Koen Dries peger på, at det er et kæmpe stort problem, at mange belgiske handicappede ikke får den behandling og omsorg, som de har krav på. Han mener, det er uanstændigt.

– Mange bor hos deres forældre, ofte under dårlige betingelser. Unge handicappede har ofte ingen andre muligheder end at blive i børneinstitutioner, som er uegnet til handicappede. Ældre handicappede ender ofte i fængsler, på psykiatriske anstalter eller på almindelige plejehjem, fortæller Koen Dries.

Han mener, det er nødvendigt, at handicapområdet hurtigst muligt får tilført flere økonomiske midler, og at reglerne på området bliver forenklet og mere fleksible.

– Det er nødvendigt med et langt større udbud af pladser, så alle handicappede får den omsorg og pleje, de har brug for. Derudover mener jeg, det er nødvendigt med en individuel fordeling af midlerne, så de handicappede selv kan styre deres

eget liv og købe den pleje, omsorg og de ydelser, de har behov for, siger Koen Dries.

Individuel tilgang

WZV Rozemarijn har 30 beboere, mens andre 15 brugere bor andetsteds og kun deltager i aktiviteter i løbet af dagen. Men alle 45 deltager i stedets daglige drift og har forskellige arbejdsopgaver

– Alle skal på en eller anden måde deltage i det daglige arbejde på institutionen, naturligvis under hensynstagen til klienternes forskellige grader af mentale og fysiske begrænsninger. Vores klienter er voksne mennesker, og de fleste voksne mennesker arbejder. Vi mener, at man som handicappet skal leve et så normalt liv som muligt og at have et arbejde er en del af det, siger Koen Dries og tilføjer:

– Vores beboere og brugere er glade for at have arbejdsopgaver. De giver dem følelse af at de udretter noget, og at de, på samme måde som deres familiemedlemmer eller venner, arbejder i løbet af dagen.

Aktiviteterne og det arbejde, som Rozemarijn står for, foregår både på stedet og i lokalsamfundet.

– Vi har tre typer af aktiviteter. Vi har naturligvis forskellige kreative værksteder – med for eksempel madlavning, et træværksted og maleværksted – som foregår på selve institutionen. Andre aktiviteter foregår andre steder: Her er det gruppeaktiviteter, hvor vores brugere for eksempel hjælper til med at holde grønne områder i byen eller gør rent i ambulancer på et nærliggende hospital.

– Derudover har vi individuelle aktiviteter, hvor vi giver vores brugere individuel træning, så de kan arbejde frivilligt – for eksempel på et plejehjem, hos en dyrehandler eller på en skole. Et af vores primære mål er at styrke brugernes selv-værd, og det gør vi bedst ved en individuel tilgang til hver klient. Vi kalder det for skræddersyet pleje og omsorg, siger Koen Dries. ■

WZV Rozemarijn

WZV Rozemarijn er et selvejende bo- og aktivitetstilbud, der har driftsoverenskomst med Belgiens flamske myndigheder. Stedet ligger i Kerbergen nordøst for Bruxelles. Rozemarijn har plads til 45 voksne psykisk handicappede og beskæftiger 42 medarbejdere. Hovedparten er socialpædagogisk personale ansat på deltid. 30 borgere bor på Rozemarijn, 15 er kun brugere på aktivitetscentret.

ARBEJDSMILJØ

Flere rammes af vold på jobbet

f:nyt Socialpædagoger er en af de faggrupper, der hyppigere bliver ramt af vold, når de passer deres arbejde. Det fremgår af netavisen Avisen.dk, der henviser til en undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø

Af Kurt Ladefoged, fnyt@sl.dk

De seneste fem år er der sket en eksplosion i vold på jobbet. Dobbelt så mange danskere bliver hvert år overfaldet, mens de passer deres arbejde, viser den seneste undersøgelse fra Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø.

Det er især offentligt ansatte som betjente, pædagoger og lærere, der har grund til at kigge sig ekstra over skulderen, når de arbejder, skriver Avisen.dk, der blandt andet ejes af A-Pressen.

– Vi ser, at bremsen for vold mod offentligt ansatte er blevet slækket. Vores formodning er, at der er mindre respekt for, at de offentligt ansatte arbejder efter love og regler. Som når forældre truer læreren i skolen, siger direktør Palle Ørbæk, der står bag rapporten.

Samtidig skyldes noget af stigningen, at der er kommet mere fokus på området, så flere

vil berette om det til forskerne bag undersøgelsen.

Palle Ørbæk slår fast, at det har store omkostninger for den enkelte og for samfundet, at volden er blevet så udbredt:

– Det kan give langvarige nervøse lidelser som angst, hvis man ikke håndterer det rigtigt.

Nedskæringer forværrer volden

Både hos sygeplejerskerne og socialpædagogerne får nedskæringer og mindre personale til flere opgaver en del af skylden for volden.

Hver fjerde pædagog havde i 2010 været udsat for vold. I det fag vil der altid være fare for, at udviklingshæmmede og psykisk syge bliver voldelige. Men kommunerne sætter sikkerheden for socialpædagogerne på spil, når de forsøger at spare personale, mener Vibeke Greve Kristensen, der er leder af arbejdsskadeafdelingen hos Socialpædagogerne.

– Vi er stærkt bekymrede. Vi kan se, at kommunerne sparer på uddannet personale og bruger flere vikarer. Det gør borgerne nervøse, og det kommer til udtryk i mere voldelig adfærd, siger hun til Avisen.dk

Avisen.dk bringer også et interview med den 35-årige socialpædagog Mia Kjærulff, der sammen med en kollega blev overfaldet, da de passede en udviklingshæmmed mand. ■

Læs artiklerne på Avisen.dk via www.kortlink.dk/977m

NOTER

København nægter at tvinge svage ledige

Det er spild af tid og penge at tvinge svage ledige i job, siger politikerne på Københavns Rådhus. Dermed gør landets største kommune op med regeringens beskæftigelsespolitik, der kræver, at alle ledige hver tredje måned skal til jobsamtale. Alternativt vil København trække 250 misbrugere, 650 psykisk syge og 100 handicappede helt ud af beskæftigelsesindsatsen og over til socialforvaltningen. 'I stedet for at rende rundt mellem forskellige forvaltninger kan de koncentrere sig om at få det bedre', siger den beskæftigelsesborgmester Anna Mee Allerslev (R), til dagbladet Politiken. Men den manøvre huer ikke beskæftigelsesminister Inger Støjbjerg (V): 'Det er ganske enkelt at svigte de svageste borgere, og jeg er meget forundret over Københavns Kommune. Hvis man mister jobfokus, mister man også mulighed for at hjælpe de ledige videre i livet', siger hun.

Imp

Ny viden om ADHD

Servicestyrelsen har udsendt to rapporter om 'Ny og forstærket indsats til børn, unge og voksne med ADHD'. Den ene rapport indeholder en international forskningsoversigt over ADHD-indsatser, og den anden er en landsdækkende kortlægning af ADHD-området i kommunerne og blandt andet tilbud til personer med ADHD. Servicestyrelsen gør i en pressemeddelelse opmærksom på, at de to rapporter skal ses i en sammenhæng, hvor forskningsoversigten bidrager med viden om evidensbaserede metoder, mens kortlægningen tegner et billede af eksisterende ADHD-indsatser i en dansk kontekst. Rapporterne er udarbejdet i samarbejde SFI – Det Nationale Forskningscenter for Velfærd. Rapporterne kan downloades på Servicestyrelsens hjemmeside www.servicestyrelsen.dk

Imp

Startsæt til tidligere anbragte unge

Servicestyrelsen udbyder udvikling af startsæt til tidligere anbragte unge i aldersgruppen fra 17 ½ til 23 år. Startsættet skal give den unge viden og konkrete redskaber til at håndtere den vanskelige overgang fra en anbringelse til at skulle bo for sig selv og klare en selvstændig voksentilværelse. Servicestyrelsen vil sætte opgaven i gang i slutningen af september i år, og den skal gennemføres frem til 31. marts 2013. Interesserede kan læse mere på Servicestyrelsens hjemmeside www.servicestyrelsen.dk

Imp

Ugebrevet A4 hele ugen

Fra den 15. august skal man ikke længere vente en hel uge med at få artikler fra Ugebrevet A4. Fra den dato kommer der hver morgen én skarp artikel, der i form og kvalitet kan måle sig med de artikler, der hidtil har været placeret på forsiden. 'Det betyder, at du som læser fremover kan forvente at få femdoblet tilbuddet om solid og skarp kvalitetsjournalistik. Helt som i dag vil vi basere vores artikler på ny viden, som ikke bare er interessant og opsigtsvækkende, men også troværdig og fair', skriver redaktør Jan Birkemose om det nye tiltag. Med fem ugentlige udgivelser ønsker ugebrevet at blive bedre til at holde fast på en dagsorden end hidtil. 'Dermed sikrer vi et skarpt og fokuseret bidrag til den offentlige debat og dagsorden. A4's artikler vil som i dag befinde sig indenfor områderne arbejdsmarked, politik, velfærd og værdier', skriver Jan Birkemose. Man kan bestille abonnement på www.ugebreveta4.dk

kl

LÆS om flere bøger på www.sl.dk

BØGER

Redigeret af Lone Marie Pedersen

Uren pædagogik

Redigeret af Thomas Aastrup Rømer, Lene Tanggaard og Svend Brinkmann. Pædagogikken er blevet alt for ren og pæn. Store dele af den pædagogiske forskning er i disse år optaget af at finde metoder, der kan rejse rundt fra fag til fag og fra skole til skole. Sådan skriver forfatterne bag denne bog. De vil gøre op med, at pædagogik ifølge dem reduceres til kun at anvende disse metoder, og den pædagogiske forskningsopgave bliver at blåstemple bestemte metoder med en særlig forskningsmæssig

evidens, skriver de videre. Metoden bliver kongevejen til sikkerhed, kontrol og mere læring. Forfatterne argumenterer for, at pædagogik er besværlig, overraskende og uren, og at den er tæt knyttet til kulturen, faget, konteksten, indholdet, personen og materien. Bogen er en kritik af det eksisterende syn på pædagogik, samtidig med at forfatterne forsøger at pege på andre veje for forståelse af pædagogik og uddannelse. Thomas Aastrup Rømer er lektor i pædagogik ved DPU og Lene Tanggaard og Svend Brinkmann er professorer i psykologi ved Aalborg Universitet.

Udkommet på Forlaget Klim. 205 sider, 269 kroner.

Døgninstitutionen

Redigeret af Tine Egelund og Turf Böcker. Anbringelse af børn og unge uden for hjemmet har alle dage været et kontroversielt emne. Det skyldes ifølge forfatterne til denne antologi, at døgninstitutionen som anbringelsesform rummer en række indbyggede modsætninger. Disse grundvilkår påvirker ikke bare det socialpædagogiske arbejde men også anbragte børn og unges hverdagsliv. Hverken pædago-ger eller anbragte børn forholder sig dog passivt til modsætningerne, og et af antologiens centrale ærinder er at

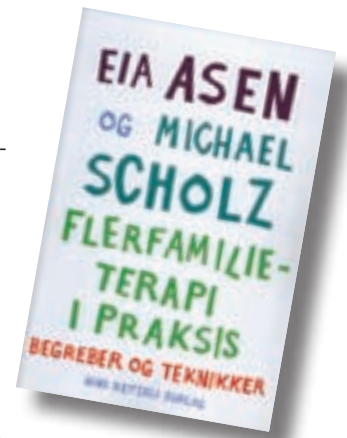
stille skarpt på de strategier, som døgninstitutionens aktører anvender for at skabe mening og retning i en institutionaliseret virkelighed. I antologien argumenteres for, at modsætningerne siger noget væsentligt om den rolle, som døgninstitutionen spiller i mødet mellem velfærdsstaten og nogle af dens mest udsatte borgere. Antologien henvender sig både til praktikere, studerende og forskere.

Udkommet på Hans Reitzels Forlag. 262 sider, 298 kroner.

Flerfamilieterapi i praksis

Af Eia Asen og Michael Scholtz. Flerfamilieterapi handler om at bringe forskellige familier sammen i en terapeutisk kontekst for at samarbejde om at overvinde deres specifikke og meget individuelle problemer. Denne bog kombinerer flerfamilieterapiens teori og begreber med praktiske eksempler på teknikker og øvelser, der har vist sig velegnede i arbejdet med udsatte børn, unge og voksne. Den metode, som bogen beskriver, er udviklet ved Marlborough Family Service i London for mere end 30 år siden. Eia Asen er overlæge i børne- og ungdomspsykiatri og psykoterapi og klinisk direktør for Marlborough Family Service. Michael Scholtz er systemisk psykoterapeut og professor emeritus i børne- og ungdomspsykiatri og psykoterapi ved Dresden Universitet i Tyskland. I bogen diskuterer de to forfattere, hvordan familierterapi har fundet anvendelse internationalt i arbejdet med blandt andet udsatte børn og unge, multiproblemfamilier og mennesker med psykiske problemer. Bogen henvender sig til fagfolk inden for psykologi, psykiatri, socialt arbejde og undervisning.

Udkommet på Hans Reitzels Forlag. 229 sider, 298 kroner.

Skabende kunstterapi

Af Hanne Stubbe Teglbjerg. Kunstterapeut og psykoterapeutisk overlæge på Aarhus Universitets-hospital, Hanne Stubbe Teglbjerg, har forsket i, hvad der gør kunst til en frugtbar medspiller i terapi. Resultatet fremlægger hun i denne bog, hvor der er en række eksempler på, hvordan maleri, sang, dans og teater kan indgå i behandlingen af psykiske lidelser. Kunstterapi kan noget, som piller og samtaler ikke kan, siger forfatteren i en pressemeddelelse. At udtrykke sig kunstnerisk aktiverer en søgen efter at forstå sig selv og kan give mennesker med psykiske lidelser en oplevelse af nærvær og mening i tilværelsen. Dialoger mellem kunstner, værk og omverden giver mulighed for, at nye bevidsthedsstrukturer etableres. Forfatteren forklarer, hvorfor kunstterapi virker. Analyser af såkaldte case-stories giver indblik i den rolle, æstetisk erfaring spiller i udviklings- og forandringsprocesser, og viser, hvordan kunstterapi kan indgå i behandlingen af skizofreni og andre sindslidelser.

Udkommet på Aarhus Universitetsforlag. 220 sider, 249,95 kroner.

TV-DOKUMENTAR

Herkules er gået konkurs

Opholdsstedet kunne ikke stå for mediestormen, og likviditeten manglede. 'Vi er rystede over mediernes magt, siger direktøren for Herkules

Af Lone Marie Pedersen; lmp@sl.dk

Søndag den 26. juni blev dødsdommen over opholdsstedet Herkules fældet, efter at dokumentarudsendelsen 'Isolation, straf og ydmygelse' blev vist på DR1. Tid-

ligere beboere og ansatte fortalte, at de pædagogiske metoder var under al kritik, og en jurist kaldte det, hun hørte om i dokumentaren, for torturlignende metoder. Det ene af de ansatte omtalte den pædagogik, som foregår på Herkules, for 'dørmandspædagogik'. Hvad der dog ikke blev oplyst i udsendelsen er, at selv samme 'vidne' fratrådte sin pædagogiske stilling på Herkules for syv år siden. Det vil sige tre – fire år før, nogle af de kritiserede forhold fandt sted.

Direktør for fonden Herkules, Johnny Madsen, oplyste i udsendelsen, at nogle af de kritiserede forhold allerede var

afsluttet i 2007 og 2008, og både de to unge og de to involverede kommuner valgte at fortsætte samarbejdet med Herkules.

Herkules blev også beskyldt for at sætte unge i isolation, hvilket er klart ulovligt. Opholdsstedet har tilbagevist den anklage.

Men da Middelfart Sparekasse få dage efter tv-dokumentaren valgte at smække pengekasen i, var løbet kørt for Herkules, som den 4. juli indgav konkursbegæring ved retten i Kolding.

– Vi styrer ikke længere selv begivenhederne, men er rystede over den magt, DR1 er i besiddelse af, konstaterer

direktør Johnny Madsen i en pressemeddelelse.

– Men DR har jo vinklet historien skarpt og har ikke villet eller kunnet se andre sider. Dermed bliver vi DR's nye skalp til bæltet, siger han og tilføjer:

– Vi er derfor godt tilfredse med, at Rehabiliterings- og Forskningscenteret for Torturofre nu har anmeldt Herkules til politiet, så kan vi få den beskyttelse, som en sigtet normalt har i Danmark, siger Johnny Madsen.

Med lukningen af Herkules forsvinder 20 pædagogiske arbejdspladser i Fredericia Kommune, hvor opholdsstedet ligger. ■

ARBEJDSKADER

Forsikringen bruger skjulte optagelser

Arbejdsskadestyrelsen har udsendt en ny praksis for, hvordan den håndterer elektroniske optagelser, som for eksempel forsikrings-selskaber bruger, hvis de ønsker afgørelsen af en sag ændret

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Medarbejdere, der er kommet til skade under arbejdet, og som har fået erstatning fra Arbejdsskadestyrelsen, skal ikke være sikre på, at de får lov til at leve i fred med den tilkendte erstatning.

Forsikrings-selskaberne foretager nemlig somme tider skjulte optagelser af tilskadekomne og sender optagelserne ind til Arbejdsskadestyrelsen, fordi de mener, at den skadelidte har fået for stor en erstatning og modtager ydelser uberettiget.

Det gælder for eksempel et forsikrings-selskab, der har sendt en optagelse ind af en tilskadekomne, der både kan cykle og bære genstande og poser i højre hånd, selv om pågældende har fået et varigt mén på 12 procent for smerter og nedsat bevægelighed i armen.

Sådan en optagelse, der er taget uden den tilskadekomnes vidende og viser brudstykker, der er taget ud af en sammenhæng, kan Arbejdsskadestyrelsen ikke bruge. Den skal som minimum

være understøttet af anden dokumentation – for eksempel en speciallægeerklæring.

I den konkrete sag indhentede Arbejdsskadestyrelsen derfor en speciallægeerklæring, hvoraf det fremgik, at den pågældende stadig har smerter i armen, men med indtagelse af smertestillende piller er i stand til at cykle kortere strækninger og løfte mindre byrder med den beskadigede arm.

Da forsikrings-selskabet ikke havde indsendt anden dokumentation, der kunne understøtte dens påstand, afviste Arbejdsskadestyrelsen at genoptage sagen.

Præciserer praksis

For at præcisere sin praksis med anvendelsen af skjulte elektro-

niske optagelser, har Arbejdsskadestyrelsen netop udsendt praksis nr. 2011-02 og et notat om, hvordan den håndterer forsikrings-selskabernes elektroniske optagelser.

Det fremgår her, at to krav må være opfyldt for at styrelsen kan lade materialet indgå i sagen: For det første skal der være vedlagt dokumentation for, at bipersoner, som optræder i materialet er blevet underrettet om optagelserne, eller for det andet, at bipersonerne skal være slørede, så de ikke kan identificeres. Desuden skal de elektroniske optagelser være understøttet af sagens øvrige oplysninger. ■

Læs om Arbejdsskadestyrelsens praksis på: www.kortlink.dk/983f

NOTER

Ankenævn afgør stadig flere klager

Den seneste ankestatistik fra Ankestyrelsen viser, at de sociale nævn og beskæftigelsesankenævne afsluttede rekordmange sager i 2010. Siden kommunalreformen i 2007 er klager til ankenævne på social- og beskæftigelsesområdet steget støt. I 2010 afgjorde de regionale ankeinstanser således 36.431 sager. Det er en stigning på 14 procent i forhold til året før og knap 14.000 flere sager end i 2007. Det er først og fremmest på områderne for social service, social pension og lov om aktiv socialpolitik, at nævne har skullet afgøre flere klagesager. Hver fjerde klagesag bliver omgjort af de regionale klageinstanser, og niveauet er faldende. Fra 29 procent i 2007 til 25 procent i 2010. Sidste år blev således knap 15 procent af sagerne sendt hjem til fornyet behandling i kommunerne, mens 10 procent af klagerne førte til, at den oprindelige afgørelse blev ændret af ankeinstanserne. Langt størstedelen af klagerne fører fortsat til, at kommunernes afgørelse stadfæstes. Læs hele ankestatistikken på Ankestyrelsens hjemmeside www.ankestyrelsen.dk

lmp

Det gode grønlandske børneliv i Danmark

Foreningen Grønlandske Børn sætter fokus på udsatte grønlandske børn og familier i Danmark. Det sker på en høring den 25. oktober på Christiansborg. Høringen byder på ny viden om de vilkår, grønlandske børn og deres familier lever under i Danmark, og oplægsholderne vil komme med bud på, hvad der skal til, for at den sociale indsats virker og gør en forskel. Størstedelen af de børn, der er med i vores projekt 'Et godt liv i Danmark', har levet i mistrivsel, uden at det er blevet opdaget i de institutionelle sammenhænge, de har indgået i. Vores håb er, at øget viden og samarbejde kan medvirke til, at vi som samfund kan gøre det bedre, siger Tina Frausing, generalsekretær i Foreningen Grønlandske Børn. Det er gratis at deltage i konferencen. Interesserede kan tilmelde sig på: tilmelding@fgb.dk

lmp

Flere tilfredse med distriktspsykiatrien

Danske Regioner har offentliggjort en undersøgelse, der viser, at 83 procent af patienterne i distriktspsykiatrien vurderer deres oplevelse positivt. Det er en fremgang på fem procentpoint i forhold til undersøgelsen i 2005, og fremgangen gør sig gældende i alle regioner. Og så i pårørendeundersøgelsen er der små forbedringer. 52 procent af de pårørende vurderer kontakten til distriktspsykiatrien positivt. Det er en fremgang på fire procentpoint i forhold til undersøgelsen i 2008 og seks procentpoint i forhold til 2005. Selv om der er fremgang, er der ifølge Flemming Stenild (SF), formand for Danske Regioners Social- og Psykiatriudvalg, fortsat plads til forbedring. Ikke mindst i forhold til de pårørende: 'Pårørende er en vigtig ressource, og vi har i psykiatrien brug for, at de pårørende bliver støttet og informeret og tidligst muligt inddraget i behandlingen af patienten. Det er stadig et område, hvor vi bør forbedre os. Derfor har vi også i Social- og Psykiatriudvalget på vores sidste møde valgt at fokusere på det', siger han. Interesserede kan læse hele undersøgelsen på www.regioner.dk

lmp

FERIETID

Hold så ferie, når du gør det!

Medarbejderne skal holde nallerne fra arbejdet i ferien, skriver Videncenter for Arbejdsmiljø i sit nye elektroniske nyhedsbrev 'Arbejdsmiljø overblik'

Af Kurt Ladefoged, kl@sl.dk

Hører du til dem, der tjekker din arbejdsmail i ferien og måske endda besvarer den? Så lad være. Det mener i hvert fald arbejdspsykologen Einar Baldursson ved Aalborg Universitet:

– Ferie og weekender skal ikke bruges på arbejde. Det er simpelthen for dyrt for virksomhederne. Vi ville fungere bedre, hvis vi holdt arbejde og fritid mere adskilt – ikke mindst når vi holder ferie, er den kontante udmelding fra Baldursson i nyhedsbrevet 'Arbejdsmiljø overblik', som udgives af Videncenter for Arbejdsmiljø.

Han mener, at vi ville blive mindre stressede og få færre

depressioner, hvis vi ikke var så afhængige af hele tiden at skulle præstere både på arbejdet og i privatlivet.

– Jeg kan med sikkerhed sige, at det er en rigtig dum idé at tjekke e-mail i ferien, fordi der er stor sandsynlighed for, at du besvarer den med samme form for anspændthed, som kendetegner den almindelige arbejdsdag. Dermed medfører ferien ikke den genopbygning af personlige ressourcer, vi har brug for, siger Einar Baldursson til nyhedsbrevet.

Mest medarbejdere med ledelsesansvar

Adjunkt Anders Raastrup Kristensen, der forsker i organisation og ledelse på Copenhagen Business School (CBS), mener dog, at det mest er medarbejdere med et vist ledelsesansvar, der tjekker mails i ferien.

– Fabrikken står ikke stille, mens vi holder ferie, og det betyder, at det er vanskeligt bare at trække stikket fuldstændig ud. ■

Download hele artiklen på www.kortlink.dk/985r

KONTINGENTSATSER PR. 1. JANUAR 2011

Fuldtid i forbund og a-kasse: 920 kr. om måneden
Se alle satser på www.sl.dk/kontingent

UDVIKLINGSHÆMMEDE

Skal ikke betale personalets løn

Der er ikke folkelig opbakning til, at udviklingshæmmede skal betale personalets løn og rejseudgifter, når de skal ledsages på ferie

Af Lone Marie Pedersen; lmp@sl.dk

Det hører ingen steder hjemme, at udviklingshæmmede skal betale løn og ophold til personalet, hvis de for eksempel er en uge på sommerferie i et sommerhus.

De skal selvfølgelig betale deres egne udgifter, men ikke personalets. Det mener et flertal af den danske befolkning.

TNS Gallup har gennemført en undersøgelse for Landsforeningen LEV, og den viser, at der er overvældende folkelig modstand mod at lade mennesker med udviklingshæmning betale løn til personalet i forbindelse med sommerhusferie i Danmark. Socialpædagogen kunne den 12. juni fortælle, at en fem dages ferie på Falster havde kostet 18.000 kroner, fordi de udviklingshæmmede ikke kun

skulle betale deres egne rejseudgifter, men også personalets løn og rejseudgifter. Kun tre procent af de adspurgte i undersøgelsen mener, at det er rimeligt, at de udviklingshæmmede betaler personalets løn, og 12 procent mener, at det er rimeligt, at de udviklingshæmmede betaler personalets transportudgifter.

TNS Gallup har også spurgt, hvor enig de er i udsagnet: 'Kommunerne bør som minimum fastholde serviceniveauet i forhold til de voksne udviklingshæmmede, også selv om det vil resultere i skattestigninger'. Hertil svarer et markant flertal på 71 procent, at de er

'enig' eller 'delvist enig'. Blot syv procent siger, at de er 'uenig'.

Sytter Kristensen, formand for LEV, siger om undersøgelsen: – Resultatet er faktisk ikke spor overraskende – heldigvis. Jeg kunne umuligt forestille mig, at den almindelige dansker synes, at den slags betaling er rimelig. Det overraskende er, at der er folk i kommunalbestyrelserne og i den kommunale administration, som synes, at det er ok. Hvordan kan man få bildt sig selv ind, at det er helt i orden at kræve 18.000 kroner for en uge i et sommerhus – blot fordi man er handicappet? ■

Landsmøde og konference for familieplejere

29.-30. september 2011 på Severin Kursuscenter i Middelfart

Konferencen sætter fokus på familieplejernes egne børn og plejebarnets relation til plejefamiliens børn – om relationerne mellem børnene indbyrdes og mellem børn og voksne

Tilmeldingsfrist: 29. juli 2011

Yderligere oplysninger og tilmelding: www.sl.dk/familiepleje

Landsmøde og konference for socialpædagoger, der arbejder med senhjerneskedede

31. oktober til 1. november 2011, Hotel Comwell, Middelfart

Konferencen sætter fokus på samtalestøtte til afasiramte (SCA), Den nye identitet hos den hjerneskedede, Den dynamiske hjerne og Grænser for hjerneforskningen

Tilmeldingsfrist: 19. august 2011

Yderligere oplysninger og tilmelding: www.sl.dk/kalender

Kommunerne svigter opgaven

Synspunkter

Bringes efter en redaktionel vurdering. Synspunkter må højst fylde 8.000 anslag.

Læserbreve

Socialpædagogen er forpligtet til at optage læserbreve fra medlemmer. De må højst fylde 2.000 anslag. Læserbreve med injurierende indhold kan afvises.

Læserbreve og synspunkter, der bringes i bladet, offentliggøres også på internettet.

Læserbreve og synspunkter sendes til redaktionen@sl.dk

Deadline for læserbreve til nr. 16/11 er mandag den 25. juli kl. 12.00.

Når der er sager om rod i udviklingshæmmedes privatøkonomi, hænger det i sidste ende sammen med kommunernes manglende indsats for at reglerne bliver overholdt

Af Morten Fjordbo, socialpædagog på Lindegården i Fredensborg

Det har været med stor interesse og stor undren, jeg har læst nyhedsmediernes indlæg om udviklingshæmmedes økonomiske forhold. Stor interesse, fordi jeg har arbejdet inden for området med udviklingshæmmede siden 1976, først som vikar, senere som socialpædagog. Med undren og forargelse, fordi nogle ganske få personer inden for mit fag angiveligt ikke kan finde ud af at omgås betroede midler med den respekt og de regler, der er fastsat inden for de enkelte kommuner.

Det er måske der, årsagen til problemerne ligger: Det, at kommunerne har ansvar for og laver regler for varetagelse af de udviklingshæmmedes økonomi, fordi ikke alle kommuner måske lige er gearret til det, og økonomien hos disse kommuner ofte

er så trængt, at kontrollen med de udviklingshæmmedes økonomi bliver nedprioriteret. Det er måske udlagt til bostederne at udforme og gennemføre økonomiaftaler konkret, men det er stadig kommunernes ansvar, at det sker efter gældende regler, og så er kontrollen måske ikke god nok. Det er jo af og til et problem, når instanser skal kontrollere sig selv.

Jeg vil gerne vende tilbage til dem, som har ansvaret for de udviklingshæmmede i det hele taget: kommunerne.

Med Lars Løkkes kvalitets- og strukturreform, som lå på tegnebrættet allerede i starten af årtusindskiftet, blev en af de største misforståelser i dansk samfundsstruktur senere vedtaget. Kommunerne har efter min – men, kan jeg forstå, også Socialpædagogernes – mening, ikke alle været gearret til at tage sig af det, amterne var rigtig gode til, nemlig varetagelse af de udviklingshæmmede og børn og unge med særlige behov. Faktisk blev der udsendt alarmsignaler og nødblus mod reformens mulige konsekvenser fra forbundet allerede i starten af årtusindskiftet.

Sager om misbrug af økonomiske midler på for eksempel Bostedet Sofiehøj og Marjattahjemmet er ét eksem-

pel. Hvor det ikke lige handler om økonomisk bedrageri, er Brønderslevsagen et lysende eksempel på visse kommuners ligegyldighed, indtil pressen får opsnappet en sag.

Afvikling og udvikling

Tidligere havde staten ansvaret for de såkaldte åndssvage, hvor der var så mange umenneskelige vilkår, at nogle af dem, som nok var hæmmet i deres udvikling, også udviklede sindssyge, forårsaget af de urimelige forhold, tvangsmedicinering, korporlig afstraffelse og lignende.

Selvom holdningen og intentionerne i den daværende lovgivning var en 'tilværelse så tæt på det normale som muligt' (citater: N.E. Bank Mikkelsen, forsorgschef i 1970'erne), så var det alligevel svært for staten at gennemføre de store reformer på området. Eva Gredal (daværende socialminister) fik syn for sagen da hun, også i 1970'erne, på baggrund af rædselsreportager i tv besøgte nogle af forsorgens store institutioner. Hun medvirkede til, at nogle afdelinger blev lukket og der blev bygget nyt. Uddannelsen af pædagogerne blev herefter gevaldigt moderniseret og det gamle plejebegreb (læs: 'plejer-overgreb') blev gradvist fjernet fra institutionerne. Fremtiden

Jeg må konstatere, at når vi i vores lille land har et fælles ansvar for vores svageste borgere, var dét at nedlægge amterne noget af det dummeste, vi kunne gøre

var pædagogik, udvikling og ligeværdighed.

I 1980 overtog amterne de gamle åndssvageanstalter og omdøbte dem straks til bo- og behandlingscentre, og langsomt men sikkert udviklede disse fængselslignende kolosser sig til hjem for de udviklingshæmmede. Amterne udviklede, blandt andet i samarbejde med nærværende forbund, men også LEV, alternative botilbud, der blev bygget bofællesskaber for den gruppe, som kunne leve selvstændigt en del af døgnet.

De gamle anstalter blev langsomt afviklet – blandt andet min gamle arbejdsplads, som grotesk nok igen har taget navnet Ebberødgård efter mange år som Svaneparken, og der ser man nu mest BMW, Audi og Mercedes – overklassen er i gang med at indtage de åndssvages boliger.

Gav de det videre?

I Frederiksborg Amt i 1994 tog nogle socialpædagoger en uges kursus i pensionsudbetaling til udviklingshæmmede på førtidspension. Her lærte vi, hvordan udviklingshæmmede borgere fra 1995 ifølge pensionsreformen fik udbetalt pension på lige fod med andre førtidspensionister. Jeg var deltager i et sådant kursus sammen med flere andre amtsansatte og sammen med en kollega.

Herefter underviste vi vores nærmeste kolleger i hvilke ting, vi skulle være opmærksomme på, mens ledelsen tog sig af

implementering af bogførings-systemet.

Senere underviste jeg studerende i hensigten bag pensionslovgivningen: netop at de udviklingshæmmede selv bestemmer, hvad deres penge bliver brugt til. Man fjernede således store dele af økonomien fra institutionerne og over til den enkelte beboer, hvor den rettelig hører hjemme. Slut var institutionernes 'planøkonomi', og der blev startet på en mere 'borgerlig' økonomi, hvor pædagogerne i større eller mindre grad skulle hjælpe de udviklingshæmmede med forvaltning af deres egen økonomi. I de tilfælde, hvor beboeren ikke havde nogen forståelse af økonomi og aftaler, skulle der indkaldes bisidder eller beskikkes en værge.

Jeg tror, at disse regler om håndtering af de udviklingshæmmedes økonomiske midler blev forvaltet meget ansvarsfuldt, i hvert fald mens Frederiksborg Amt eksisterede. Spørgsmålet er, om amterne sikrede, at kommunerne fik den samme viden om forvaltning af økonomiske midler for udviklingshæmmede, selvom der jo egentlig ikke burde være tvivl om lovgivningen.

Indignation, tak!

Amterne gjorde i 28 år et stort arbejde for at rydde op i statens lossepladser (læs: gamle anstalter), og dog skulle vi, som arbejdede med de udviklingshæmmede, råbe højt for at gøre

opmærksom på, at udvikling koster penge og uddannelse.

Som socialpædagog i 28 år har jeg selv været med i udviklingen, og jeg må konstatere, at når vi i vores lille land har et fælles ansvar for vores svageste borgere, var dét at nedlægge amterne noget af det dummeste, vi kunne gøre. Staten var beviseligt for stor og upersonlig, kommunerne er akkurat for små og for fattige til at kunne varetage dette store ansvar.

Det er dog for mig komplet uforståeligt, at der ofte skal være nogle dumme sager ved overgangen til noget nyt – der er noget, som skal tabes i svinget, inden det kan blive godt igen. Amterne kommer ikke tilbage med deres kontrolrolle og mere solidariske økonomi, derfor må der findes på andre løsninger.

Når Sytterne Kristensen fra LEV og Benedikte Kiær taler sammen, kunne man håbe, at vores socialminister kunne blive så indigneret, at hun kunne gå tilbage til et regeringsmedlem som nu er statsminister, men som var strukturreformens opfinder, og meddele ham, at kommunerne skal have nogle flere midler, øremærket til at udføre deres store opgaver over for de udviklingshæmmede. Efter min vurdering findes der kun én løsning: At vi alle er vores ansvar bevidst, gør en ende på det latterlige skattestop og dermed giver kommunerne en bedre økonomisk mulighed for at sikre vores svageste medborgere. ■

DELTA I SOCIALPÆDAGOGENS
FACEBOOK-GRUPPE

ET RUM FOR FAGLIG REFLEKSION
OG ERFARINGSUDVEKSLING

SL.DK/FACEBOOK

KREDSNYT & KALENDER

LILLEBÆLT

Familieplejernes dag og Årsmøde

1. september kl. 9.00 – 16.00
Danmarksgade 16, 5000 Odense C.
Vi starter med årsmøde og valg af bestyrelsesmedlemmer til familieplejeudvalget. Derefter holder Meta Fuglsang, MF for SF, oplæg om, hvordan arbejdet som familieplejer kan styrkes, samt hvordan det kunne finansieres. Til sidst holder Socialfaglig konsulent Vagn Michelsen tale om plejefamilien som socialpædagogisk arbejdsplads. Tilmelding senest 29. august på 7248 6400 eller lillebaelt@sl.dk

Sommerferieåbningstider

Mandag, tirsdag og onsdag fra kl. 09.30 til 12.30.

MIDTSJÆLLAND

Rejse til Budapest for seniorerne i kreds Midtsjælland, Storkøbenhavn og Storstrøm

28. august – 4. september
Fællesrejse for seniorer fra BUPL og Socialpædagogerne til Budapest. Pris pr. person i delt dobbeltværelse 4.775 kr. Tillæg for eneværelse 850 kr. Pladserne fordeles efter først til mølle-princippet. Henvendelse til: Klingenberg, Priorgade 3, 4200 Slagelse, info@klingenberg-rejser.dk

NORDJYLLAND

Sommerudflugten 2011

27. august kl. 9.30
Kl. 9.20 mødes vi med bussen på Viren 14, 9310 Vodskov. Vi skal i år opleve Fisketrappen i Bindslev, Hirtshals Fyr og Ørnereservatet med opvisning. Efter endt rundtur samles vi ved grillen i Hammer Bakker, hvor Socialpædagogerne er vært ved grillmad. Øl, vin og vand kan købes. Husk selv at medbringe frokost og drikkevarer. For yderligere detaljer tjek vores hjemmeside www.sl.dk/nordjylland. Tilmelding senest den 11. august. Prisen er 125 kr. for voksne og 50 kr. for børn (fra 4-12 år). Skriftlig tilmelding til Socialpædagogerne Nordjylland, Skansevej 90B, 9400 Nørresundby. Husk at opgive navn,

adresse, tlf.nr. og antal voksne og børn. Tilmeldingen sker efter først til mølle-princippet og er bindende! Ved udeblivelse fremsendes regning.

Sommeråbningstider

Tirsdag, onsdag, torsdag og fredag fra kl. 09.00 – 12.00, i uge 28 til 32 (begge uger inkl.) er der åbent for telefoniske og personlige henvendelser. Der kan laves aftaler om personlige møder uden for åbningstiden.

Ny udvidet åbningstid

Fra 15. august er dit kredskontor åben hver dag: Mandag, tirsdag og torsdag kl. 9 – 15 (frokostlukket 12-12.30). Onsdag og fredag kl. 9 – 12.

Gratis sms-service

Nu kan du få tilsendt gratis sms-beskeder på din mobiltelefon. Det eneste du skal gøre er at tilmelde dig på nordjylland@sl.dk, eller send en sms til 1272 med teksten 'sl nord'. Oplys dit navn, cpr.nr., mobilnr. og evt. e-mail.

STORKØBENHAVN

Valg til politisk post

22. august
Kredsen holder generalforsamling 12. oktober, hvor der bliver valg til de politiske poster i kredsen. Har du lyst til at stille op til kongresdelegationen, bestyrelsen, hovedbestyrelsen eller til de valgte poster som faglig sekretær eller formand? Hvis du gerne vil have en omtale i det generalforsamlingsblad, som udsendes til kredsens medlemmer, skal kredskontoret orienteres senest 22. august på storkoebenhavn@sl.dk – men du kan naturligvis stille op helt frem til valghandlingen på generalforsamlingen.

Optakt til valget

25. august kl. 13.00 – 16.00
Kulturhus NV, Rentemestervej 76, 2400 København NV. TR-mødet er fra kl. 13.00 åbent for alle medlemmer. Kredsen inviterer centrale oplægs-holdere til at tale om socialpolitik og politikere fra begge sider i salen til at diskutere socialpolitik i Danmark nu og under en kommende regering. Følg med på hjemmesiden om det nærmere indhold. Ingen tilmelding.

Familieplejernes dag

1. september kl. 9.00 – 15.00
Kredskontoret, Hejrevej 43, 4. 2400 København NV. TEMA: Hvad kan du gøre for at sikre dit plejebarns skolegang/uddannelse? Se programmet på kredsens hjemmeside: www.sl.dk/storkoebenhavn. Tilmelding senest 25. august på storkoebenhavn@sl.dk eller 7248 6700.

Temadag om jobsamtalen

20. september kl. 9.00 – 12.00
Hejrevej 43, 2400 København NV.
Formålet med temadagen er at blive klædt bedre på til at gennemføre en jobsamtale. Målgruppen er medlemmer, og som synes, at den kunne have været bedre. Hvad kan du som jobansøger gøre for at forberede dig til en jobsamtale og hvordan kan du være med til at jobsamtalen får et positivt udbytte. Der vil på temadagen være gruppearbejde, hvorfor det er en forudsætning, at du er indstillet på at arbejde med jobsamtalen i praksis. Tilmelding senest den 14. september på email nj@sl.dk efter først til mølle princippet. Der kan maksimalt være 20 deltagere.

Seniorsektionen

Velkommen til seniorsektionen: Hvis du er 55 år eller derover kan du tilmelde dig seniorsektionen på mail: seniorerne@yahoo.dk / tlf: 24891061.

STORSTRØM

Andet halvår 2011

Kæpgårdsvej 2 C, 4840 Nr. Alslev.
Første tirsdag i hver måned, kl. 9.30 – 12.30. Kom og vær med, der er ingen tilmelding og vi skifter mellem planlagte og åbne dagsordener. Se også kredsens hjemmeside under faneblandet familieplejere. Kontakt Palle, 2762 8263, palle.birk.petersen@mail.dk eller Ulla, 5125 2360, ujanas@privat.dk

Familieplejernes dag

1. september kl. 9.00 – 14.30
Nykøbing F. Hallens restaurant, Nørre Boulevard 4A, 4800 Nykøbing F. Det årlige arrangement starter med morgenbord, hvorefter næstformand i Socialpædagogerne, Pernille Christoffersen, vil fortælle om vores ændrede arbejdsvilkår som følge af

Barnets Reform. Kl. 11.30 Valg til kredsens netværksledelse. kl. 12.00 – 12.45 Frokost. Herefter vil to familieplejere fra Vordingborg holde et oplæg til videre gruppearbejde. Følles opsamling med kaffe kl. 14.00. Pris: Medlemmer gratis – ikke-medlemmer 150,00 kr. Tilmelding senest 24. august på storkoebenhavn@sl.dk eller 7248 6500.

Cafémøder for familieplejere i Guldborgsund

SYDJYLLAND

Familieplejernes dag

1. september
Vestkraftsgade 1, 3. sal, salen. Kommunikation med plejebarnets forældre. Tilmelding senest 22. august på www.sl.dk/syddjylland eller 7248 6250

Byvandring i Ribe for seniorerne

14. september kl. 10.00
Domkirkens Hovedindgang. Efter rundvisningen med Richard Kværnø vil vi gå på Backhaus og få æggekegler eller pariserbøf. Mad og drikkevarer er for egen regning. Tilmelding senest den 7. september til Arne Larsen tlf. 7544 5488 eller Vitha Lindholm tlf. 7612 3836.

Bowling og spisning for seniorerne

19. oktober kl. 16.30
Stadionvej 9-11, Brørup. Vi mødes til bowling og en god gang mad i Brørup. Pris 89.00 kroner for medlemmer og 189.00 kroner for ikke-medlemmer. Drikkevarer og leje af sko er for egen regning. Tilmelding senest den 5. oktober til Niels Chr. Schmidt tlf. 2896 4368.

ØSTJYLLAND

Cafemøde for familieplejere

23. august kl. 9.30 – 12.30
Midtdjurs Idrætsforening, Marienhoffvej 13, 8550 Ryomgård. Mulighed for kollegialt samvær, vidensdeling, information om nyheder på familieplejeområdet og familieplejenetværket, samt fokus på den enkelte familieplejer. Arrangementerne er gratis og medlemskab af Socialpædagogerne er ikke en betingelse. Tilmelding se-

nest 16. august til Lilli Bach, toesen@andersen@tdcadsl.dk eller 5133 8957.

Brænder du for det socialpolitiske område?

Og har du lyst til at påvirke det fagpolitiske arbejde? Så stil op som kandidat til kredsbestyrelsen eller kongresdelegationen på kreds Østjyllands generalforsamling tirsdag den 25. oktober 2011. Skriv en tekst (maks. 200 ord), hvor du kort præsenterer dig selv og motiverer dit kandidatur og send den til os senest den 22. august på oestjylland@sl.dk. Alle kandidater vil blive præsenteret på www.sl.dk/ostjylland

ØVRIGE

Film KNUS

22. – 27. august

Film KNUS deltager igen i år i den internationale kortfilmfestival i Odense. Vi viser kortfilm lavet af eller i samarbejde med udviklingshæmmede. Grib kameraet, måske jeres kortfilm vil blive vist i biografen. En kortfilm kan vare cirka 2-30 minutter. Det kan være dokumentarfilm, fiktion med mere. Film KNUS sørger for fremvisningen. I behøver ikke at være til stede. Deltagelse er gratis. Film modtages senest 27. juli og sendes til: Kirsten G. Hansen, Gl. Aarup 11, 5560 Aarup. Nærmere information: kgh@odense.dk og www.knus.nu

Temadag om CHARGE syndrom

5. oktober kl. 9.30-15.30

Scandic Jacob Gade, Flegbørg 8-10, 7100 Vejle. Videnscenter for Handicap og Socialpsykiatri i Servicestyrelsen og Dansk CHARGE netværk holder temadag om CHARGE syndrom. Temadagen sætter fokus på den udfordrende adfærd CHARGE syndrom kan give. Formålet med dagen er at skabe større forståelse for adfærden. Arrangementet henvender sig bl.a. til personale omkring mennesker med CHARGE. Dagens forelæser er speciallærer og CHARGE-ekspert, David Brown fra Californien. Pris: 600 kr. Tilmelding senest 1. september. via www.servicestyrelsen.dk/aktiviteter

Diagnoser i specialpædagogik og socialpædagogik

30. august kl. 13.00 – 16.00

DPU, lokale D169, Campus Emdrup, Tuborgvej 164, 2400 København NV. Forskningsprogrammet 'Social- og specialpædagogik i inkluderende perspektiv' inviterer til seminar og reception i forbindelse med udgivelsen af antologien *Diagnoser i specialpædagogik og socialpædagogik*, som er redigeret af Inge M. Bryderup. Oplæg ved Inge M. Bryderup, Søren Langager, Janne Hedegaard Hansen og Tore Kargo. Læs mere og tilmeld dig senest 23. august på www.dpu.dk Pris 350 kroner.

DEN ULTIMATIVE SÆRFORANSTALTNING!

Når det 24 timer i døgnet året rundt er en nødvendighed at værne om, skærme og samtidig også gøre det rigtige i forhold til en voksen borger med gennemgribende udviklingsforstyrrelse, ustabil psyke og spontan udadrettet adfærd.

Vi er et lille botilbud med 4 pladser og 20 faste fuldtidsmedarbejdere, der gennem de sidste 10 år har oprettet og drevet individuelle, meget krævende specialpædagogiske døgnforanstaltninger for voksne.

Vi har solide, dokumenterede behandlingsresultater med 'den tungeste ende' af skalaen, når det handler om gennemgribende udviklingsforstyrrelser – ikke mindst fordi vi har egen psykiater, fortløbende supervision og relevant faglig træning for de faste medarbejderteams tilknyttet den enkelte beboer.

Her er ressourcerne, fagligheden og stabiliteten – det professionelle helhedstilbud til den rigtige pris!

Har I en borger, der synes 'uanbringelig', som ikke kan passes ind i de bestående institutioner og lokale tilbud, ikke kan lykkes at stabilisere og 'skabe ro' omkring – eller som blot har brug for konstant massiv støtte og entydig struktur?

Vi hører meget gerne fra jer og møder også gerne op hos jer for en uforpligtende belysning af mulighederne.

MØLLEN · Strandbakken 146 · 4400 Kalundborg
Claus Christensen, leder · Tlf. 59 51 59 49 · Mail: ophold@indialt.dk

Formanden på facebook

Bliv ven med Benny Andersen

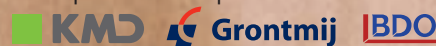
www.facebook.com/forbundsformand

Hvem er BYENS BEDSTE LEDER?

Fortjener din leder en udmærkelse?

Indstil din leder til Den Kommunale Lederpris 2011 på www.lederprisen.dk Indstillingsperioden løber fra den 16. maj til den 26. august og indstillingerne offentliggøres løbende.

Lederprisen 2011 sponseres af:

Med venlig hilsen,

FAGLIGE NETVÆRK

WWW.SL.DK/NETVÆRK

For medlemmer, der arbejder inden for følgende områder:

Socialpædagoger ansat ved somatiske og psykiatriske afd.
www.sl.dk/hospsyk

Netværksansvarlig:
Jesper Leschly Pedersen
Marslev Byvej 19, 5290 Marslev
Tlf. 6541 1593 / 2423 1877
jesperped@dbmail.dk

Økonomiansvarlig:
Peter Beck Epstein
Tlf. arb. 7789 2106
peter-epstein@hotmail.com

Sikrede døgninstitutioner for unge under 18 år
www.sl.dk/sikrede

Netværksansvarlig:
Kurt Rasmussen
Munkebjergvej 50,
5000 Odense C
Tlf. 6614 2129
munkebjergvej50@privat.dk

Økonomiansvarlig:
Mette K. Andersen
Tlf. 4752 8467

Domfældte
www.sl.dk/domfældte
udviklingshæmmede

Netværksansvarlig:
Jens Jørgen Carstensen
Boinstitutionen
Grønnebæk
Afdeling Kompasrosen
Mosevej 1A
6630 Rødding
Tlf. 7355 2004
jensjc@stofanet.dk

Fagligt Ældre-netværk
www.sl.dk/ældre

Netværksansvarlig:
Hanna Hansen
Bøgegården 40
4300 Holbæk
hannh@holbkom.dk

Økonomiansvarlig:
Else Marie Sørensen
Tlf. 7544 5588

Senhjerneskadede og bevægelsehandicappede
www.sl.dk/s&b

Netværksansvarlig:
Vanda Thorup
Neurohuset
Graham Bellsvej 1, 8200 Aarhus N
thorupthomsen@gmail.com

Økonomiansvarlig:
Jytte Jelstrup
Mobil: 2879 2089
jytte.jelstrup@koege.com

Hjemmesideansvarlig:
Niels Schmidt
7445 0976

Stofmisbrugsområdet
www.sl.dk/stofmisbrugsområdet

Netværksansvarlig:
Ingelis Langgaard
KABS, Bakken 3
2600 Glostrup
Tlf. 2032 7151
ingelislanguaaard@glostrup.dk

Økonomiansvarlig:
Ingrid Lund Sørensen
Tlf. 5150 2782
ings@fa.dk

Kuratorer/familiepleje-konsulenter
www.sl.dk/kuratorer

Netværksansvarlig:
Esben Bohøj
Familieplejen
Aarhus Kommune
Holmevej 180, 8270 Højbjerg
Tlf. 8940 5227 eller 2920 3648
ebo@aarhus.dk

Døve
www.sl.dk/døve

Netværksansvarlig:
Marianne Pejtersen
Døves aktivitetscenter
Generatorvej 2A, 2730 Herlev
meier-pejtersen@c.dk

Sindslidende
www.sl.dk/sindslidende

Netværksansvarlig:
Else Margrethe Tvilhøj
Langelinie 126
5230 Odense M

Økonomiansvarlig:
Morten Schuster
Tlf. arb. 3957 5632

Aflastningsinstitutioner
www.sl.dk/aflastning

Netværksansvarlig:
Trine Julin Johnsen
Landerslevvej 67
3630 Jægerspris
Tlf. 2122 8452

Økonomiansvarlig:
Lillian Jensen
Tlf. 9721 0291

Kommunale fritidstilbud til mennesker med fysiske og psykiske funktions-nedsættelser

www.sl.dk/fritidstilbud
Netværksansvarlig:
Jette Hedensted
Tusindfryd
Gulkrog 1,
7100 Vejle
Tlf. 2945 1003
jehed@vejle.dk

Marginaliserede og udstødte
www.sl.dk/marginaliserede

Netværksansvarlig:
Peder Larsen
St. Dannesbo
Bryllevej 20, 5250 Odense SV
Tlf. 6028 0575

Økonomiansvarlig:
Gitte Helle Lundgren
Tlf. 6396 0211
gilul@odense.dk

Småbørns- og familieinstitutioner
www.sl.dk/småbørnsinstitutioner
www.sl.dk/familieinstitutioner

Netværksansvarlig:
Irene Larsen
Stendyssehaven
Skovsbovej 101
5700 Svendborg
Tlf. 6217 2060

Lærere ansat på døgninstitutioner
www.sl.dk/lærer

Netværksansvarlig:
Søren Haaber Johansen
Hjortholm Kostskole
Næstved Landevej 20
4250 Fuglebjerg
Mail: shjn@gentofte.dk

Meld dig ind i DIT netværk på www.sl.dk/netværk

KÆRE ALLE PÅ SOFIE MARIE

Vi ligger her og glør ud over fjorden fra Rikkens gamle campingvogn. Solen står højt på himlen – en stille stund, hvor Sofie Marie flimrer over nethinden og hvor vi uværgeligt kom til at tænke på alle jer.

Hold op, hvor 2011 er fløjet af sted! Synes det er år og dag siden, vi trådte ind ad døren, og så er der blot gået et halvt år... Og hvilket halvt år?

Kommer helt til at grine ved tanken om, hvad I mon har tænkt. Nyt forstanderpar med ild i en vis legemsdel, meningers mod og med fælles vision og målsætning, der skulle til at italesættes overfor alle jer. Hold da op, vi har aldrig haft det så travlt og så sjovt på samme tid.

Sofie Marie er jo kommet lidt skidt fra start, som vi alle ved. Der var nogle sår, der skulle slikkes og heles – og en fremtid i horisonten, der måske kunne synes usikker?

På trods af dette mødte vi nogle fantastiske medarbejdere, der trods store frustrationer og skepsis i forhold til, om vi kunne stå distancen, rigtig gerne ville hinanden, beboerne og i det hele taget arbejdet på lige netop vores sted. For enhver kunne se, at vi havde alle forudsætninger for at være en virkelig god arbejdsplads, med en spændende og kompleks brugergruppe.

Netop jeres vilje og engagement har været nogle solide grundbyggsten for den treårige genopretningsplan, vi har lagt, med organisering, teamsamarbejde og faglighed som hovedoverskrifter.

Uden jeres vilje, lyst og mod på tingene var vi ikke kommet så godt fra start, som vi faktisk er.

Vi glæder os dagligt over, at alle byder ind med hver deres indfaldsvinkler til tingene og gerne smøger ærmerne op for at yde en ekstra indsats.

Det er fedt at se, hvordan alle er lykkedes med opgaverne: Fået flere af beboerne i beskæftigelse, undervist på seminarierne, *brandet* os med

undervisning for svenske kolleger, lavet handleplaner, der øger udviklingen af hver enkelt, givet tryk og tillid til de pårørende, arbejdet med relationer til beboerne således at de kan mærke, at vi vil dem det bedste – og vi kunne blive ved...

En fantastisk indsats, som også gør, at vi som ledelse yder vores bedste. Tak for det.

Gad vide, hvor langt vi kan drive det sammen? Visionerne og ideerne er mange – og vi sidder her, mens vandet skvulper i vandkanten, og glæder os vildt til at fortsætte vores fælles historie.

Glæder os til den dag, hvor vi kan se tilbage, og vi sammen kan grine af 'kan I huske dengang?'

Vigtigt, at vi fortsat holder fast i humoren og de mange gode grin: Vi kan godt være seriøse uden at være alvorlige...

Kast jer fortsat ud i relationsarbejdet – og vov pelsen, for det vi ikke dør af, gør os stærkere.

Anne-Grete ligger her med et glimt i øjet og siger, at enhver skal gøre det, de er bedst til – og for os må det jo så være at se godt ud ;-)

Rigtig god sommer til jer alle, vi glæder os til vi atter ses!

Anne-Grete og Rikke ■

Sofie Marie er et bofællesskab for unge og voksne med autisme. Se mere på www.mariehjem.dk/sofie

Feriehilsenen er sendt af forstander Rikke Christensen og souschef Anne-Grete Houmøller.